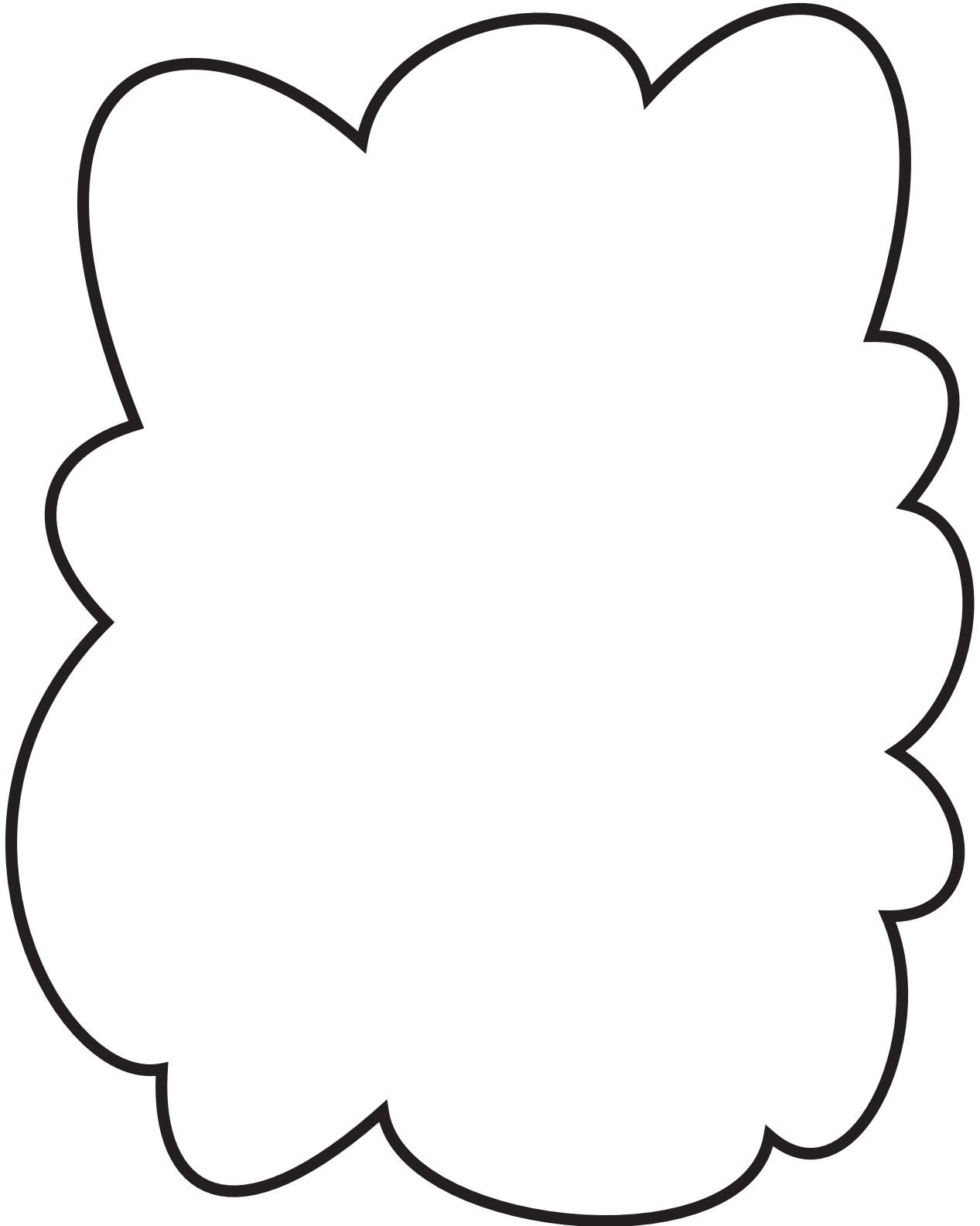

CLOUD NINE

เรื่องราวของมายา ลิน (MAYA LIN)

โดย โจชัว กิลด์ (JOSHUA GUILD)

คุณจะทำอย่างไรหากมีคนบอกว่าคุณไม่สามารถทำบางสิ่งได้เพราะคุณอายุยังน้อยเกินไป หรือเพราะเพศของคุณ คุณจะมีปฏิกิริยาอย่างไร หากผู้คนที่ตั้งคำถามว่าคุณเก่งพอหรือฉลาดพอที่จะทำบางสิ่งหรือไม่เพราะสถานที่ที่พ่อแม่ของคุณเกิด เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมายา ลิน (Maya Lin) ต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้ ตอนอายุได้เพียง 21 ปี สิ่งที่น่าจดจำคือ เธอสามารถเอาชนะความคิดในแง่ลบที่พุ่งมาหาเธอได้โดยใช้พรสวรรค์ ความกล้าหาญ และวิสัยทัศน์ที่แรงกล้า เพื่อเป็นหนึ่งในสถาปนิกที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในโลก

มายา ลิน (Maya Lin) เติบโตในเมืองเฮนเนส รัฐโอไฮโอ พ่อแม่ของเธอเกิดในประเทศจีนและทั้งคู่ย้ายมาอยู่สหรัฐอเมริกา เฮนรี่ ลิน (Henry Lin) พ่อของเธอเป็นศิลปินและแม่ของเธอ จูเลีย ลิน (Julia Lin) เป็นกวี ทั้งพ่อและแม่ของมายา (Maya) เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ

ที่โรงเรียน มายา (Maya) เป็นนักเรียนที่ดีคนหนึ่งซึ่งเก่งทั้งในด้านคณิตศาสตร์และศิลปะ เธอได้รับการตอบรับให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเยลในรัฐคอนเนกติกัต ที่ซึ่งเธอหวังว่าจะได้เรียนด้านประติมากรรมและสถาปัตยกรรม แต่น่าเสียดายว่า มายา (Maya) ต้องเลือกเพียงอย่างเดียว เธอตัดสินใจที่จะไล่ตามความฝันด้านสถาปัตยกรรม แม้ว่าจะยังรักในงานประติมากรรมอยู่ตลอดเวลา

ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2523 มีประกาศการแข่งขันระดับชาติเพื่อค้นหาการออกแบบสำหรับอนุสาวรีย์ใหม่ที่จะสร้างขึ้นในวอชิงตัน ดีซี ศิลปินเกือบ 1,500 คนเข้าร่วมการประกวดออกแบบอนุสาวรีย์เพื่อเป็นเกียรติแก่ทหารที่ต่อสู้ในสงครามเวียดนาม คณะกรรมการตัดสินที่มีความเชี่ยวชาญได้คัดเลือกผลงานมากมาย ในท้ายที่สุด คณะกรรมการได้เลือกการออกแบบที่โดดเด่นและไม่เหมือนอนุสาวรีย์อื่นใดในวอชิงตัน

ผลงานออกแบบที่ชนะเลิศไม่ได้เป็นของศิลปินที่มีชื่อเสียง แต่เป็นของนักเรียนอายุ 21 ปีที่ไม่มีชื่อเสียง นามว่า มายา ลิน (Maya Lin) ผลงานของมายา (Maya) ประกอบด้วยผนังรูปตัว V ทอดยาวสร้างจากหินแกรนิตสีดำขัดเงา โดยมีการจารึกชื่อชาวอเมริกัน 58,000 คนที่เสียชีวิตหรือสูญหายไปในช่วงสงครามเวียดนามไว้บนผนัง การออกแบบมีจุดประสงค์เพื่อทำให้ผู้ชมนึกถึงหนังสือเล่มใหญ่ มายา (Maya) ออกแบบงานดังกล่าวโดยเป็นส่วนหนึ่งของโปรเจกต์ในชั้นเรียนที่เยล

ก่อนที่จะมีการสร้างอนุสาวรีย์ขึ้นมาจริง ๆ กลุ่มทหารผ่านศึกได้รวมตัวกันเพื่อประท้วงการออกแบบของมายา (Maya) พวกเขาหวังไว้ว่าอนุสาวรีย์จะเป็นแบบดั้งเดิม สร้างขึ้นจากหินอ่อนสีขาวพร้อมด้วยรูปปั้นทหาร หลายคนคิดว่าสีดำของงานออกแบบดังกล่าวสื่อถึงความพ่ายแพ้หรือความรู้สึกในเชิงลบอื่น ๆ เกี่ยวกับสงคราม นอกจากนี้ผู้คนยังโจมตีมายา (Maya) ในเรื่องส่วนตัวด้วย ผู้ประท้วงบางคนถึงกับใช้การเหยียดเพศและการเหยียดเชื้อชาติ โดยเชื่อว่าผู้หญิงชาวอเมริกันเชื้อสายเอเชียไม่สามารถสร้างอนุสาวรีย์ที่เหมาะสมสำหรับสงครามได้

ตลอดการโต้เถียง มายา (Maya) ยังคงยึดมั่นในวิสัยทัศน์ของเธอ มายา (Maya) ปกป้องการออกแบบของเธอ และความคิดของเธอเกี่ยวกับอนุสาวรีย์นี้ เธอเชื่อในตัวเองและความฝันของเธอ ท้ายที่สุด ด้วยการอะลุ้มอล่วยบางอย่าง จึงทำให้มีการสร้างอนุสรณ์สถานทหารผ่านศึกเวียดนามขึ้นตามการออกแบบของเธอ

ในไม่ช้า ทหารผ่านศึกและบุคคลที่สูญเสียสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนในช่วงสงครามก็ได้เริ่มเข้ามาเยี่ยมชมอนุสาวรีย์ดังกล่าว การได้เห็นชื่อที่สลักลงบนหินทำให้ผู้เยี่ยมชมหลายรายต่างน้ำตาคลอ มายา ลิน (Maya Lin) ได้รับการยกย่องสำหรับผลงานออกแบบที่กระตุ้นความรู้สึกและเป็นต้นฉบับของเธอ ปัจจุบันนี้ อนุสรณ์สถานทหารผ่านศึกเวียดนามคือหนึ่งในอนุสรณ์สถานที่มีผู้เยี่ยมชมมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา

หลังจากความสำเร็จของอนุสรณ์สถานทหารผ่านศึกเวียดนาม มายา (Maya) จึงกลายเป็นนักออกแบบที่ได้รับความนิยมอย่างมาก หลายปีต่อมา เธอได้รับการว่าจ้างให้สร้างอนุสาวรีย์สำหรับขบวนการสิทธิมนุษยชนในมอนต์กอเมอรี รัฐแอละแบมา นอกจากนี้เธอยังออกแบบงานให้กับมหาวิทยาลัย พิพิธภัณฑ์ และสถานีรถไฟอีกด้วย

ตลอดอาชีพการงานของเธอ มายา (Maya) ได้รับคำวิจารณ์มากมายและยังคงยึดมั่นในวิสัยทัศน์เพื่อบรรลุเป้าหมายของเธอ

อภิธานศัพท์

การบอกเป็นนัย: เตือนความจำ การบอกใบ้ หรือข้อเสนอแนะ

ขอบเขตพื้นที่ส่วนตัว: พื้นที่ทางกายภาพรอบร่างกายของบุคคลหนึ่งที่เป็นเสมือนพื้นที่ปลอดภัยระหว่างบุคคลดังกล่าวและคนอื่น ๆ

ความฉลาดแต่กำเนิด: ความสามารถแต่กำเนิดในการแสวงหาและนำความรู้ไปใช้

ความชอบ: การเลือกบุคคลหรือบางสิ่งเหนือบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่น

ความฝัน: 1. ความคิดหรือรูปภาพที่ผ่านเข้ามาในใจระหว่างการนอนหลับ 2. บางสิ่งที่หวังหรือจินตนาการไว้ จัดเป็นเป้าหมาย

ความพยายาม: การยึดมั่นในแนวทางการกระทำ ความเชื่อ หรือวัตถุประสงค์ ความแน่วแน่

ความมั่นใจ: 1. ไว้วางใจหรือพึ่งพาบางสิ่งหรือบางคน 2. ความรู้สึกมั่นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อมั่นในตนเอง

ความสำเร็จ: 1. การบรรลุเป้าหมายสำหรับบางสิ่งที่ต้องการ ที่วางแผนไว้ หรือที่ได้พยายาม 2. การบรรลุเป้าหมายด้านชื่อเสียงหรือความรุ่งเรือง

เจรจาต่อรอง: ต่อรองกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุข้อตกลงร่วมกัน

ฉันทามติ: ความคิดเห็น ตำแหน่ง หรือข้อตกลงที่ตกลงร่วมกันโดยกลุ่มหนึ่งทั้งหมด หรือตกลงโดยเสียงส่วนใหญ่

สัญญา: ข้อตกลงอย่างเป็นทางการระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรและมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

อุปสรรค: สิ่งที่ขัดขวางหรือบดบังความก้าวหน้า

FILL 'ER UP

โดย LINDAMICHELEBARON

*Fill my ego,
Here's the cup.
I said, fill my ego.
I drink that up.*

*I'll smile,
and pose, and dimple up,
but just fill my ego.
Here's the cup.*

*I'll talk
and let my laugh erupt,
but just fill my ego.
That's what's up.*

*Say sweet words
that won't corrupt
but just fill my ego.
Fill it up.*

*I said, fill my ego.
Fill it up.
That's right, fill my ego,
that's what's up.
Hey now, fill my ego,
here's the cup.
Come on, fill my ego.
I drink that up.*

จาก *Rhythm & Dues* โดย Lindamichellebaron พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากผู้แต่งแล้ว

บิงโก

เก่งคณิตศาสตร์	ขยันเสมอ	ชอบเข้าร่วมกิจกรรม	สามารถจัดระเบียบสิ่งใดก็ได้	สามารถเขียนโค้ดคอมพิวเตอร์ได้
พูดมากกว่าหนึ่งภาษา	เล่าเรื่องราวและเรื่องตลกได้	เป็นนักสะกดคำที่ดี	เล่นกีฬาเป็นทีม	ชอบอ่านหนังสือ
ว่ายน้ำเป็น	เล่นเครื่องดนตรีได้		มีความจำดี	เก่งในการสร้างหรือทำสิ่งต่างๆ
ชอบสร้างแผนภูมิและกราฟ	ชอบค้นหาว่าสิ่งต่างๆทำงานอย่างไร	ชอบเขียน	ชอบแสดงละคร	ชอบช่วยเหลือผู้อื่น
ทำอาหารอร่อย	เขียนบันทึกส่วนตัว	ชอบออกแบบโปสเตอร์และภาพบนผนัง	เก่งศิลปะ	เป็นนักเต้นที่ยอดเยี่ยม

JUMPING DOUBLE DUTCH

โดย LINDAMICHELEBARON

*We can double dutch turn,
turning jumps into dance.
Our steps are serious.
We don't make them up by chance.*

*Some think jumping is a game.
Jumping rope is more than that.
Watch us tumble fast and agile,
jumping sidewalk acrobats.*

*We can double dutch dance.
We can double dutch sing.
We can double dutch do about anything.*

*Double ten, twenty, thirty...
keeping count to the beat.
If you want to see us miss, if I were you,
I'd take a seat.*

จาก *The Sun Is On* โดย Lindamichellebaron พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากผู้แต่งแล้ว

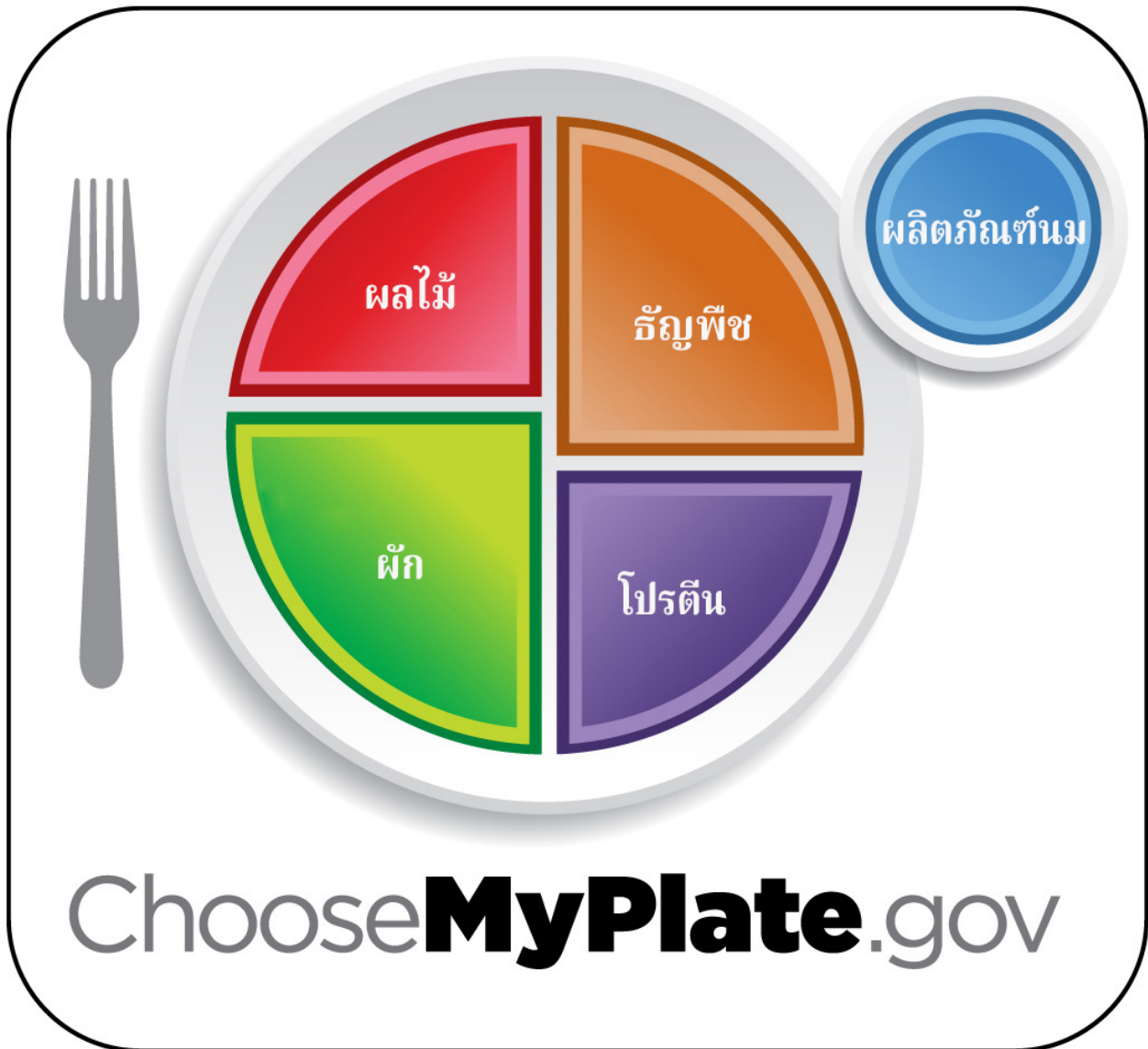
นำหน้าคนอื่น (A)

<p>จัดเต็มโคล่า/น้ำ อัดลม 5 ก้าว</p>	<p>จัดกิน มันฝรั่งทอด 2 ก้าว</p>	<p>จัดเต็ม เครื่องดื่มชูกำลัง 5 ก้าว</p>	<p>จัดกิน คุกกี้ 4 ก้าว</p>
<p>จัดกินถั่วเหลือง 7 ก้าว</p>	<p>จัดกินข้าว และถั่ว 12 ก้าว</p>	<p>จัดกินเนยถั่วและ เยลลี่ 9 ก้าว</p>	<p>จัดเต็ม น้ำส้ม 7 ก้าว</p>
<p>จัดกินแฮม และชีส แซนด์วิช 9 ก้าว</p>	<p>จัดกิน แอปเปิ้ล 7 ก้าว</p>	<p>จัดเต็ม นมหนึ่งแก้ว 8 ก้าว</p>	<p>จัดกิน ขนมปังธัญพืช เต็มเมล็ด 7 ก้าว</p>
<p>จัดกิน มันฝรั่งอบ 8 ก้าว</p>	<p>จัดกินซูปผัก 1 ถ้วย 11 ก้าว</p>	<p>จัดกิน ไอศกรีม 4 ก้าว</p>	<p>จัดกิน กล้วย 7 ก้าว</p>

นำหน้าคนอื่น (B)

<p>วันเล่นเกมจตุรค 5 ก้าว</p>	<p>วันขี่จักรยาน หลังเลิกเรียน 8 ก้าว</p>	<p>วันดูทีวีหลังเลิก เรียน 0 ก้าว</p>	<p>วัน เข้าออนแต่หัวค่ำ 10 ก้าว</p>
<p>วันเล่น เกมกลางแจ้ง 10 ก้าว</p>	<p>วันทำการบ้านจ ตุรค 5 ก้าว</p>	<p>วันวิ่งได้หนึ่งไมล์ 8 ก้าว</p>	<p>วันนอนตุรค เพื่อคุยโทรศัพท์ 5 ก้าว</p>
<p>วันทำการบ้าน ทันทีหลังเลิก เรียน 10 ก้าว</p>	<p>วันเดิน แทนที่จะนั่งรถไป 8 ก้าว</p>	<p>วันนอนตุรคโดย ไม่มีเหตุผล 5 ก้าว</p>	<p>วันกวาดใบไม้ 8 ก้าว</p>
<p>วันกินบร็อกโคลี่ 8 ก้าว</p>	<p>วันกินอาหารค่ำที่ สมดุ 10 ก้าว</p>	<p>วันกิน ขนมหวาน ซ็อกโกแลต 3 ก้าว</p>	<p>วันกิน แฮมเบอร์เกอร์ 5 ก้าว</p>

MYPLATE

อาหารกลางวัน

- วันจันทร์
- วันอังคาร
- วันพุธ
- วันพฤหัสบดี
- วันศุกร์
- วันเสาร์
- วันอาทิตย์

อาหารเช้า

- วันจันทร์
- วันอังคาร
- วันพุธ
- วันพฤหัสบดี
- วันศุกร์
- วันเสาร์
- วันอาทิตย์

ชื่อเรื่อง **บท ก้วย ทก ๒๓๖๕**

ช่องว่าง

ออกกำลังกาย

- วันจันทร์
- วันอังคาร
- วันพุธ
- วันพฤหัสบดี
- วันศุกร์
- วันเสาร์
- วันอาทิตย์

อาหารเย็น

- วันจันทร์
- วันอังคาร
- วันพุธ
- วันพฤหัสบดี
- วันศุกร์
- วันเสาร์
- วันอาทิตย์

เวลาเข้านอน: _____
เวลาตื่นนอน: _____

แผนปฏิบัติการประจำวัน

ภารกิจสู่ดาวอังคาร

1. คุณได้อาสาเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเดินทางเข้าสู่อวกาศ และมีส่วนร่วมในการทำให้ดาวอังคารสามารถเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ได้ คุณจะต้องเปลี่ยนกิจวัตรประจำวันของคุณอย่างมากเพื่อเริ่มการฝึกซ้อมสำหรับภารกิจนี้ คุณต้องยกเลิกหนึ่งในกิจกรรมโปรดของคุณเพื่อเตรียมตัว
2. เนื่องด้วยภารกิจนี้ คุณจะต้องยกเลิกการใช้ชีวิตปกติของคุณสักระยะหนึ่ง คุณต้องยอมสูญเสียเป้าหมายหนึ่งของคุณ
3. มีพื้นที่จำกัดบนยานอวกาศที่จะพาคุณไปยังดาวอังคาร คุณต้องสละสิ่งของหนึ่งอย่าง
4. ตอนนี่วิศวกรได้ออกแบบยานอวกาศขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มความปลอดภัย แต่มีพื้นที่ว่างน้อยลง คุณต้องยอมสละของอีกหนึ่งสิ่ง
5. คุณได้รับข่าวว่า เพื่อที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดจากภารกิจนี้ คุณจะต้องอยู่ที่ดาวอังคารนานขึ้นและจะต้องผ่านการฝึกอบรมเพิ่มเติมสำหรับภารกิจนี้ คุณสูญเสียเป้าหมายหนึ่งอย่างและต้องยกเลิกกิจกรรมหนึ่งอย่าง และเนื่องจากว่าตอนนี้คุณยุ่งมาก คนสำคัญสองคนก็หายไปจากชีวิตของคุณเนื่องจากคุณไม่สามารถรักษาความสัมพันธ์ได้อย่างง่ายดายอีกต่อไป
6. พื้นที่มีจำกัดมากขึ้นบนยานอวกาศ และเมื่อความเครียดสำหรับภารกิจที่กำลังจะมาถึงเพิ่มมากขึ้น คุณพบว่าเวลาให้กับคนที่คุณห่วงใยนั้นทำได้ยากขึ้น ละทิ้งบุคคลสำคัญสองคนและสิ่งของของคุณสองอย่าง
7. ขณะที่คุณเตรียมพร้อมที่จะเริ่มต้นภารกิจนั้น เป็นที่ชัดเจนมากขึ้นว่าภารกิจดังกล่าวจะต้องใช้เวลาหลายทศวรรษในชีวิตของคุณ คุณต้องทิ้งสี่เหลี่ยมสามอันที่เหลืออยู่ของคุณ คุณจะทิ้งอะไรบ้าง
8. คุณกลับมาจากภารกิจและจะใช้ชีวิตส่วนที่เหลือของคุณกับคน สิ่งที่คุณครอบครอง เป้าหมาย หรือกิจกรรมนี้เท่านั้น

การรับรู้

ฉันคิดว่าข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

เพราะ _____

ฉันคิดถูกต้องหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

อันที่จริงแล้ว ข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

ฉันคิดว่าข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

เพราะ _____

ฉันคิดถูกต้องหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

อันที่จริงแล้ว ข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

ฉันคิดว่าข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

เพราะ _____

ฉันคิดถูกต้องหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

อันที่จริงแล้ว ข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

ฉันคิดว่าข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

เพราะ _____

ฉันคิดถูกต้องหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่

อันที่จริงแล้ว ข้อเท็จจริงนั้อธิบายถึง _____

การใช้ชีวิตในสหรัฐอเมริกา

ผู้มาเยือนคิดอย่างไรกับประเทศของเรา นักเรียนแลกเปลี่ยน American Field Service จำนวน 7 คน ที่มาเรียนที่นี่เป็นเวลาหนึ่งปีมีความรู้สึกที่จริงจังกี่ยวกับอเมริกา พวกเขาได้แบ่งปันความคิดเห็นกับนักข่าวก่อนที่จะกลับไปยังประเทศของตน

ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างวัยรุ่นอเมริกันและวัยรุ่นในประเทศของคุณคืออะไร

ฟา (Fah): ฉันมาจากประเทศไทย และชาวอเมริกันมีความเป็นอิสระมากกว่า พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ พวกเขาทำตามสิ่งที่พวกเขาสนใจ และทำงานหนักเพื่อสิ่งนั้น

เซลีน (Celine): วัยรุ่นที่นี่เป็นมิตรกว่าในฝรั่งเศส

โรแบร์โต (Roberto): ผมจะบอกว่า วัยรุ่นที่นี่จริงจังกับเรื่องอื่น ๆ มากกว่า เช่น กีฬาและงาน พวกเขามีความสามารถในการแข่งขันมากกว่าวัยรุ่นในอิตาลี

เทเรซ่า (Teresa): ฉันไม่ต้องการเหมารวม แต่เด็ก ๆ ที่นี่มีแนวโน้มที่จะไม่เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น พวกเขาจะพูดว่า “ไอ้ ฉันทำรถพัง แต่พ่อของฉันมีประกันคุ้มครองรถอยู่” ในนิวซีแลนด์ เราใช้ระบบขนส่งสาธารณะ

โอบอชิ (Oboshie): ผมคิดว่าวัยรุ่นที่นี่ค่อนข้างหยาบคายกับครู ในกานาไม่เป็นแบบนี้ คุณต้องให้ความเคารพ และถ้าคุณมีปัญหากับครูก็จะเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว

ทิม (Tim): ความคาดหวังของวัยรุ่นอเมริกันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตสูงกว่าในออสเตรเลียมาก

ดิเอโก (Diego): เด็ก ๆ ที่นี่เป็นพวกวัตถุนิยมมากกว่าวัยรุ่นในปารากวัย

สิ่งที่คุณชอบทำในสหรัฐอเมริกาคืออะไร

ฟา (Fah): เต้นสวิง

โรแบร์โต (Roberto): ผมชอบเกี่ยวกับความภาคภูมิใจในโรงเรียนมาก ถ้ามีเกมฟุตบอลหรือเกมการแข่งขัน ทุกคนก็จะไปชม ทุกคนให้ความสนุกใจกันหมด

มีสิ่งใดที่คุณไม่ชอบเกี่ยวกับสหรัฐอเมริกาหรือไม่

เทเรซ่า (Teresa): ฉันคิดว่าคนอเมริกันมี “ความสุขกับการฟ้องร้อง” มากเกินไป เหมือนเคยได้ยินผู้หญิงคนหนึ่งถูกกาแฟที่ซื้อจากแมคโดนัลด์ลวก และเธอก็ฟ้องร้องใช้ไหม ก็แม่ละสิ กาแฟมันร้อน ต้องมีคนบอกเธอหรือว่ากาแฟมันร้อน ที่นี่ เป็นเรื่องง่ายตายเหลือเกินที่จะโทรหาทนายความ

ดิเอโก (Diego): ที่นี่มีอาหารแบบห่อกลับบ้านเยอะมาก และผมคิดว่าผู้คนก็มักแต่หาเงินมากเกินไป ผมชอบครอบครัวโฮสต์ของผมมาก แต่พวกเขาทำงานตลอดเวลา มันค่อนข้างเปลืองมาก

เซลีน (Celine): ในข่าว คือมีแต่อเมริกา อเมริกา อเมริกา และพวกเขาไม่สนใจประเทศอื่น ๆ

โรงเรียนที่นี่ยากกว่าหรือไม่

เซลีน (Celine): ยากน้อยกว่า คุณสามารถเลือกวิชาที่ต้องการเรียนได้

การใช้ชีวิตในสหรัฐอเมริกา

(ต่อ)

ทิม (Tim): งานเยอะเหมือนกัน แต่การทำงานให้เสร็จในห้องเรียนก็ง่ายขึ้นดังนั้นคุณจึงไม่มีการบ้าน และยังได้เกรดดี ๆ อย่างง่ายดาย

โอบอชิ (Oboshie): ในกานาคคุณต้องสวมชุดเครื่องแบบ และคุณต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ถึง 13 วิชาทุกวัน

คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับการแต่งตัวของคนอเมริกัน

ฟา (Fah): พวกเขาจะสวมสิ่งที่ดูดีสำหรับพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาชอบ พวกเขาไม่แต่งตัวเหมือน ๆ กันหมด เจ๋งมากเลย

โรแบร์โต (Roberto): ที่นี่ ทุกคนสวมกางเกงหลวม ๆ ในอิตาลี เราสวมกางเกงยีนส์รัดรูป ผมก็ชอบทรงผมที่ฟอกสีด้วย

โอบอชิ (Oboshie): ผมคิดว่าการแกะร่างกายเป็นอะไรที่ค่อนข้างเยอะไปหน่อย ในแอฟริกา หากคุณมีต่างหูสีฉูดฉาด พวกเขาจะคิดว่าคุณเป็นโสเภณี

ทิม (Tim): ในออสเตรเลีย ถ้าคุณแต่งหน้าไปโรงเรียน คุณจะดูปัญญาอ่อนหน่อย ๆ ที่นี่ ครั้งแรกเมื่อผมได้เห็นสาว ๆ ที่แต่งหน้า ผมก็แบบ “ว้าว” การแต่งหน้าทำให้พวกเค้าดูดี

ฟา (Fah): ฉันชอบการสักเฮนนาจริง ๆ ถ้าฉันทำแบบนั้นที่โรงเรียนของฉัน ฉันต้องเดือดร้อนแน่ ๆ และไม่อนุญาตให้ย้อมผมด้วย และโรงเรียนยังไม่อนุญาตให้ไว้ผมยาวเลย

วัยรุ่นอเมริกันมีอิสระมากกว่าวัยรุ่นในประเทศของคุณหรือไม่

ดิเอโก (Diego): ผมคิดว่าที่นี่มีอิสระน้อยกว่า ที่ปารากวัย เราไม่ได้กำหนดอายุขั้นต่ำในการดื่มหรือสูบบุหรี่

*พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากนิตยสาร *React*

บุหรี่ยี่ห้อ และคุณสูบบุหรี่ในบาร์ได้ด้วย ที่นี่ เด็ก ๆ รู้สึกเหมือนถูกควบคุมเรื่องการดื่มมากเกินไป และเมื่อเราสามารถดื่มได้ พวกเขาที่ดื่มให้มากที่สุด! จะดีกว่าถ้าไม่มีอายุขั้นต่ำในการดื่ม เพราะในปารากวัยการดื่มไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร

อาหารอเมริกันจานโปรดของคุณคืออะไร

ทิม (Tim): เบอร์เกอร์ แม้ว่าเราจะมีเบอร์เกอร์ในออสเตรเลียก็ตาม

เซลีน (Celine): ทาโก้ เพราะที่ฝรั่งเศสไม่มี

โอบอชิ (Oboshie): ผมชอบมันฝรั่งทอดและลาซานญาด้วย อาหารในกานาดีต่อสุขภาพกว่ามาก ไม่ใช่แค่อาหารที่ทำให้อ้วน

การเด็กที่นี่แตกต่างอย่างไร

ฟา (Fah): ที่นี่ ฉันคิดว่าการเด็กเป็นเรื่องการจู้จุกจิกมากกว่า มีการแตะเนื้อต้องตัวกันมาก ในประเทศไทยคุณเพียงแค่ออกไปเที่ยวข้างนอกด้วยกัน และที่นั่นคุณทำอะไรในที่สาธารณะไม่ได้ทั้งนั้น

เทเรซ่า (Teresa): ฉันเดินลงไปตามทางเดินในโรงเรียนและต้องปิดตาด้วย ที่นี่ เห็นได้ชัดมากกว่าว่าคู่รักทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยกัน ในนิวซีแลนด์จะแตกต่างออกไปมาก การเด็กหมายถึงนอกเวลาเรียน และต้องไปกันเป็นกลุ่ม แม้แต่ตอนที่คุณไปเดินรำ คุณก็ไปด้วยกันทั้งหมด

โรแบร์โต (Roberto): ในอิตาลี เราไม่มีการเดินรำในโรงเรียนและไม่ซื้อดอกไม้ให้ผู้หญิง เมื่อผมใส่กัทซีโตไปร่วมงานเดินรำฤดูหนาว ผมรู้สึกตัวตัวเองเป็นเจสส์บอนด์ เยี่ยมมาก!

อภิธานคัพพ์

กลยุทธ: แผนดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

การตัดสินใจ: 1. การสร้างความคิดเห็นหลังการพิจารณาหรือการไตร่ตรอง 2. ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นโดยการแยกแยะและประเมิน 3. การตัดสินใจ ความคิดเห็น หรือข้อสรุป

การรับรู้: 1. ความเข้าใจในเชิงลึก สัญชาตญาณ หรือความรู้ที่ได้รับจากการรับรู้ 2. วิธีในการมองเห็นหรือทำความเข้าใจ

เคารพ: 1. เพื่อรู้สึกหรือแสดงความนับถือ ให้เกียรติ หรือยกย่อง 2. ความนับถือที่แสดงต่อบุคคลหรือคุณภาพ

ทัศนคติแบบเหมารวม: 1. ภาพหรือความคิดเห็นที่อธิบายออกมาโดยง่ายเกินไป 2. บุคคลหรือสิ่งที่ถูกมองว่าเป็นไปตามรูปภาพหรือชนิดที่กำหนดไว้

แนวคิด: บางสิ่งที่เกิดขึ้นในใจ ความนึกคิด หรือแผนการ

ผลกระทบ: 1. เพื่อนำออกมาหรือนำไปใช้ 2. อิทธิพลหรือผลลัพธ์ การเปลี่ยนแปลง

พลังส่วนบุคคล: ความสามารถหรือสมรรถภาพของบุคคลในการปฏิบัติงานหรือกระทำการอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถของบุคคลในการสร้างผลลัพธ์

ศักดิ์ศรี: 1. คุณภาพควรค่าแก่การยกย่องหรือให้เกียรติ 2. การให้เกียรติและเคารพตนเอง

สัญลักษณ์: 1. สิ่ง que เลือกเพื่อยืนยันหรือเป็นแสดงถึงสิ่งอื่น 2. เครื่องหมายที่พิมพ์หรือเขียนเพื่อแสดงถึงบางสิ่งบางอย่าง

ตรวจสอบความเข้าใจของคุณ

ตรวจสอบว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับแต่ละข้อความด้านล่างนี้ จากนั้นทำตามคำแนะนำด้านล่างในหน้านี้ เพื่อประเมินว่าคุณเข้าใจพลังของคำพูดของคุณดีเพียงใด

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การได้ยินคำพูดที่มีอารมณ์โกรธเป็นสิ่งแรกในตอนเช้าอาจทำให้วันของฉันแย่ทั้งวัน		
คำชมมักทำให้ฉันรู้สึกดีเสมอ		
ฉันรู้ว่าฉันสามารถทำให้คนอื่นอารมณ์เสียได้โดยการเรียกเขาหรือเธอด้วยคำหยาบคาย		
คำชมมักจะทำให้ฉันรู้สึกอาย แต่ฉันก็ชอบอยู่ดี		
บางครั้งการตำหนิคนอื่นเป็นเรื่องง่ายกว่า การอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริง		
ฉันไม่ชอบความรู้สึกเมื่อมีคนทำให้ฉันผิดหวัง		
ฉันรู้ว่าฉันทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดเมื่อฉันทำให้พวกเขาผิดหวัง		
บางครั้งฉันพูดในสิ่งที่ฉันไม่ได้หมายความว่าตามนั้น		
การกล่าวทักทายดีว่าการแสร้งเป็นว่าคุณไม่เห็น คน ๆ นั้น		
การพูดว่า “ขอทางหน่อย” ดีกว่าการพูดว่า “หลีกเลี่ยงไปให้พ้น” เสมอ		
ฉันสามารถใช้คำพูดเพื่อทำให้คนอื่นยิ้มได้		
บางครั้งฉันก็พบว่าเป็นเรื่องยากที่จะพูดในสิ่งที่ฉันต้องการสื่อถึง		
ฉันเป็นคนใจดีได้ด้วยการใช้คำพูด		
ฉันเป็นคนใจร้ายได้ด้วยการใช้คำพูด		
ทั้งหมด		

ใส่จำนวนเครื่องหมายถูกในคอลัมน์ “เห็นด้วย” และเขียนยอดรวมไว้ด้านล่าง จากนั้นจับคู่คะแนนของคุณกับการจัดอันดับด้านล่าง คะแนนของคุณจะบอกให้ทราบว่า คุณเข้าใจพลังของคำพูดได้ดีเพียงใด

11 - 14 = เข้าใจได้ดี

7 - 10 = ค่อนข้างเข้าใจ

4 - 6 = แทบจะไม่เข้าใจ

0 - 3 = ไม่รู้จะไรเลย

อภิธานศัพท์

การบอกเป็นนัย: เตือนความจำ การบอกใบ้ หรือข้อเสนอแนะ

การฟังอย่างตั้งใจ: ให้ความสนใจที่ผู้พูด ตามด้วยการยืนยันถึงและการตอบสนองต่อสิ่งที่พูด

การอภิปราย: 1. เพื่อพิจารณาบางสิ่งบางอย่าง 2. เพื่อเข้าร่วมในการโต้แย้งอย่างเป็นทางการ เพื่ออภิปรายถึง ประเด็นที่ขัดแย้งกัน

ก้าวร้าว: การประพฤติตัวในลักษณะที่เป็นปรปักษ์ มีแนวโน้มที่จะโจมตีหรือเริ่มการต่อสู้

ข้อความที่ขัดแย้งกัน: การสื่อสารที่คำพูดไม่ตรงกับการกระทำ กล่าวคือ การสื่อสารที่สร้างความสับสน

ข้อความที่ไม่ใช่คำพูด: การสื่อสารถึงความคิดและความรู้สึกของบุคคลผ่านทาง การแสดงออกทางสีหน้า และท่าทางของร่างกาย

ท่าทาง: การเคลื่อนไหวของร่างกายบางส่วนเพื่อแสดงความคิดและความรู้สึก

บทบาทสมมติ: เพื่อแสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลหรือบุคลิกเฉพาะ

พื้นที่ส่วนบุคคล: รายการโดยละเอียดหรือแบบสำรวจความคิด ทัศนคติ และความรู้สึกภายในของตนเองของบุคคลหนึ่ง

ภาษากาย: ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า และท่าทางของร่างกายที่สื่อสารถึงความคิดและความรู้สึกของบางคน

มีประสิทธิภาพ: 1. การมีผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่ต้องการ 2. การสร้างความประทับใจหรือการตอบสนองที่ดี

ไม่แสดงออก: 1. การรับการกระทำโดยไม่มี การตอบสนอง 2. การยอมรับโดยไม่มี การต่อต้าน 3. การไม่เข้าร่วมหรือกระทำการใด ๆ

สถานการณ์: โครงร่างหรือแผนของลำดับการดำเนินการหรือเหตุการณ์ที่คาดหวัง
สื่อ: เพื่อสื่อสารหรือทำให้รู้จัก

หนักแน่น: การประพฤติตนหรือสื่อสารอย่างชัดเจนและเป็นไปในทางบวก มีความมั่นใจ

ร้อนหรือเย็น

เติมคำในช่องว่างเพื่อแสดงให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วใครเป็นผู้ตัดสินใจแต่ละครั้ง เขียนคำว่า “ร้อน” หากคริส (Chris) ตัดสินใจเอง เขียนข้อความว่า “เย็น” หากจริง ๆ แล้วเธอยอมให้คนอื่นตัดสินใจแทน

1. สวัสดี! ฉันชื่อคริส (Chris) และฉันได้งานทำวันเสาร์ที่ซูเปอร์มาร์เก็ต ฉันได้งานที่ร้านนี้เพราะสามารถทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ ของร้านได้ในแต่ละสัปดาห์ _____
2. สัปดาห์แรก ฉันทำงานในแผนกเนื้อสัตว์เพราะซาล (Sal) เพื่อนของฉันทำงานที่นั่น และเขาบอกว่าทุกคนที่เจ้งทำงานที่นั่น _____
3. แต่ฉันไม่รู้ว่าเมื่อคุณทำงานในแผนกเนื้อสัตว์ คุณต้องถูกพื้นสามครั้งต่อวัน อีกคนหนึ่งที่ฉันรู้จักบอกว่าเธอชอบทำงานในแผนกผลิตอาหาร ฉันจึงเริ่มทำงานที่นั่นในสัปดาห์ถัดไป _____
4. แต่ใช้เวลานานมากในการพรมน้ำลงบนผิวเพื่อทำให้ผิวสด ฉันป่วยค่อนข้างง่าย และฉันรู้ว่าฉันจะเป็นไข้เพราะน้ำเย็นที่ฉีด ดังนั้น สัปดาห์ถัดไปฉันจึงย้ายไปที่แผนกผลิตภัณฑ์นม _____
5. คุณเคยสังเกตเห็นหรือไม่ว่า ผู้คนอ่านด้านหลังของกล่องนมเสมอ แล้วกล่องจะหลุดออกมาจากมือหล่นลงบนพื้นและแตก อิม เดาสีใครเป็นคนทำความสะอาด! เพื่อนของฉันที่ร้านบอกว่าไม่มีอะไรให้ทำมากนักในแผนกชีเรียล ดังนั้นในถัดไปฉันจึงย้ายไปที่นั่น _____
6. แต่มันน่าเบื่อมาก! ไม่มีอะไรให้ทำจริง ๆ และฉันไม่ชอบอยู่ว่าง ๆ ฉันเริ่มคิดว่าฉันชอบทำงานกับตัวเลขและพูดคุยกับผู้คนมากเพียงใด ตอนนี้ฉันทำงานอยู่หน้าเครื่องบันทึกเงินสด _____
7. และฉันจะไม่เปลี่ยนแผนกในถัดไป _____

ทำแบบทดสอบ: 1. ร้อน 2. ร้อน 3. เย็น 4. ร้อน 5. เย็น 6. ร้อน 7. ร้อน

บุคคลลึกลับคนที่ 1

มิคา ลี (MIKA LEE)

- ❖ คุณเกิดในวินนิเพก แมนิโทบา (แมนิโทบาเป็นจังหวัดหนึ่งในแคนาดา กลาง วินนิเพกเป็นเมืองในตอนใต้ของแมนิโทบา ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเขตแดนสหรัฐอเมริกา)
- ❖ วันเกิดของคุณคือวันที่ 2 ตุลาคม
- ❖ คุณไม่มีชื่อกลาง
- ❖ คุณย้ายไปยังสหรัฐอเมริกากับครอบครัวเมื่อฤดูร้อนที่ผ่านมา
- ❖ คุณมีพี่น้องผู้หญิงคนหนึ่งและผู้ชายคนหนึ่ง
- ❖ พี่สาวอายุมากกว่าคุณและน้องชายอายุน้อยกว่าคุณ
- ❖ ญาติ ๆ ส่วนใหญ่ของคุณอาศัยอยู่ในแมนิโทบา แต่คุณมีป้า ลุง และลูกพี่ลูกน้องที่อาศัยอยู่ในฟิลาเดเฟีย
- ❖ ครอบครัวของคุณมีสัตว์เลี้ยงสองตัวคือ สุนัขชื่อมิสเตอร์ (Mister) และหนูเจอร์บิลชื่อสไปค์ (Spike)
- ❖ คุณพูดภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ
- ❖ อาหารที่คุณชอบได้แก่ สปาเกตตี้ เนยถั่วและเยลลี่แซนดวิช และไอศกรีม
- ❖ สีที่คุณชื่นชอบคือสีส้ม
- ❖ กีฬาโปรดของคุณคือฮอกกี้
- ❖ คุณชอบเล่นสเก็ตน้ำแข็ง ว่ายน้ำ และขี่จักรยาน
- ❖ คุณยังชอบสะสมแสตมป์จากทั่วโลกและวาดรูปด้วย
- ❖ สักวันหนึ่งคุณอยากเป็นสัตวแพทย์
- ❖ คุณอยากเป็นนักสเก็ตลีลาเมื่ออาชีพด้วย
- ❖ สักวันหนึ่งคุณต้องการเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วโลก

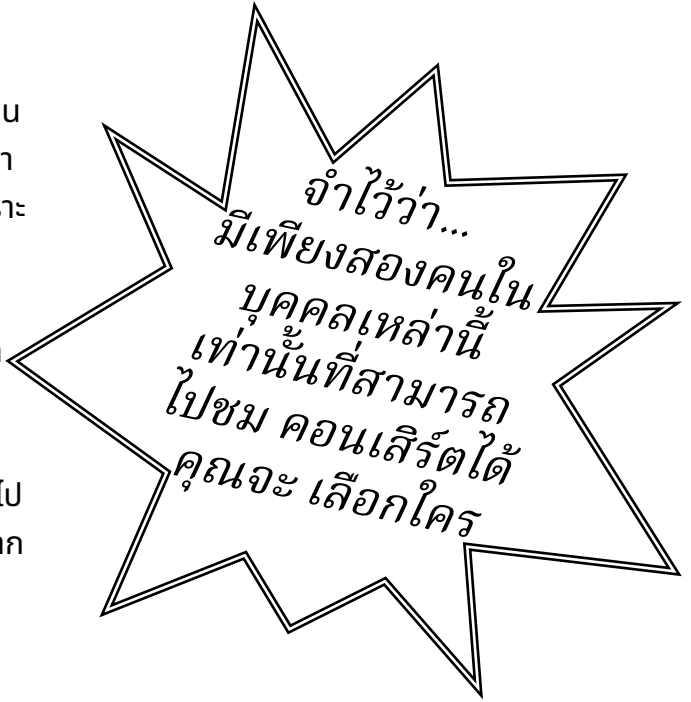
บุคคลที่ 2

เจอร์รี่ โซโล (JERRY SOLO)

- ❖ คุณเกิดที่ คอร์โดบา อาร์เจนตินา (อาร์เจนตินาเป็นประเทศที่อยู่ทางใต้ของอเมริกาใต้ คอร์โดบา เป็นเมืองหนึ่งในตอนกลางอาร์เจนตินาตอนเหนือ)
- ❖ วันเกิดของคุณคือวันที่ 28 กุมภาพันธ์
- ❖ ชื่อกลางของคุณคือรอว์สัน (Rawson) ซึ่งเป็นนามชื่อของแม่ของคุณ
- ❖ คุณเป็นพลเมืองอเมริกันแต่คุณเกิดในอาร์เจนตินา ครอบครัวของคุณย้ายไปสหรัฐอเมริกาเมื่อ คุณอายุได้สี่ปี
- ❖ ครอบครัวของคุณย้ายมาที่นี่เพราะพ่อของคุณได้งานใหม่ที่นี่
- ❖ มีน้องสาวคนหนึ่ง
- ❖ น้องสาวของคุณอายุน้อยกว่าคุณ
- ❖ ปู่ ย่า ตา ยายของคุณและญาติส่วนใหญ่ของคุณอาศัยอยู่ใกล้คุณ
- ❖ ครอบครัวของคุณไม่มีสัตว์เลี้ยง
- ❖ คุณพูดภาษาอังกฤษและภาษาสเปนบ้างเล็กน้อย
- ❖ อาหารที่คุณชื่นชอบคือ เบอร์ริโต พิซซ่า และสเต็ก
- ❖ สีที่คุณชอบคือสีม่วง
- ❖ กีฬาโปรดของคุณคือฟุตบอล คุณเล่นมาตั้งแต่อายุสี่ขวบ
- ❖ คุณยังชอบเล่นบาสเกตบอลและกำลังหัดว่ายน้ำด้วย
- ❖ คุณชอบอ่านเรื่องราวการผจญภัยและลึกลับ ไปดูภาพยนตร์ และทำอาหาร
- ❖ ในสักวันหนึ่ง คุณอยากเป็นนักบิน
- ❖ คุณยังต้องการเป็นนักแสดงหรือเชฟด้วย

เพื่อน ๆ

- ❖ ทราบเท่าที่คุณยังจำได้ เพื่อนคนนี้มีงานปาร์ตี้วันเกิดของคุณตลอด เมื่อมีคนต้องการเพื่อน เขาจะอยู่ข้าง ๆ คอยรับฟังเสมอ เขาเป็นเพียงคนเดียวในกลุ่มเพื่อนที่ไม่เคยไปคอนเสิร์ต และเขาก็ไม่ชอบเสียงเพลง เขาอยากไปคอนเสิร์ตนี้เพราะไม่อยากพลาดความสนุก
- ❖ เพื่อนคนนี้เป็นนักเล่าเรื่องที่ดี และเล่าเรื่องตลกขบขัน นี่คือวงดนตรีโปรดของเธอ และเธอพูดถึงคอนเสิร์ตนี้มาหลายเดือนแล้ว เธอเป็นคนสนุกสนาน แต่เธอชอบขโมยของทุกครั้งที่อยู่ไปที่ไหนกันสักแห่ง ส่วนหนึ่งของเหตุผลที่เธออยากไปคอนเสิร์ตมาก ๆ เนื่องจากเธอตื่นเต้นกับสินค้ามากมายที่เธอจะขโมยจากร้านค้าที่นั่น
- ❖ เพื่อนคนนี้มีควมรับผิดชอบมากและมีความฉลาดสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ และพ่อแม่ของทุกคนต่างก็รักเธอ หากเธอไปคอนเสิร์ต คุณทุกคนก็สามารถออกไปเที่ยวต่อได้ บิดามารดาจะรู้สึกว่าคุณไปคอนเสิร์ต คุณก็จะปลอดภัย นอกจากนี้เธอยังค่อนข้างเป็นคนนอกด้วย เธอไม่ใช่คนที่อยู่ด้วยแล้วสนุกเสมอไป ช่วงนี้เธอใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนน้อยลง
- ❖ เพื่อนคนนี้มีเงินมากที่สุดในกลุ่ม และจ่ายให้เพื่อน ๆ ของเขาเสมอ คุณรู้ว่าถ้าเขาไปคอนเสิร์ต เขาจะซื้อของที่ระลึกและอาหารให้คุณ เพื่อนคนนี้ยังมีเคอร์ฟิวที่ต้องกลับบ้านเร็วด้วย ถ้าเขาไปคอนเสิร์ต คุณทุกคนต้องออกจากคอนเสิร์ตเร็วขึ้น

ประกาศครั้งสุดท้าย

สองคนนี้จะ
ไปคอนเสิร์ต:

- 1.
- 2.

ทำให้เป็นเรื่องง่าย

คำถาม:		
ตัวเลือก	ผลที่ตามมา	+ หรือ -
1.		
2.		
3.		
4.		
การตัดสินใจ:		

ท่ามกลางอุปสรรค

ลิเบอร์ตี้ แฟรงคลิน (Liberty Franklin) นำ Boys & Girls Clubs ในฐานะเยาวชนแห่งปี

ตอนที่เธอเป็นเด็ก ลิเบอร์ตี้ แฟรงคลิน (Liberty Franklin) มักจะกลับบ้านหลังเลิกเรียน ไปยังอพาร์ตเมนต์มีดทิมและพบกับแม่ของเธอที่ติดเหล้าและร้องไห้สะอึกสะอื้น เธอไม่เคยพบพ่อของเธอ และสูญเสียภาพเดียวของพ่อที่เธอมีไป พี่ชายของเธออยู่ในคุกและพี่สาวของเธอก็ติดยาเสพติด

ลิเบอร์ตี้ (Liberty) ขณะนี้อายุ 17 ปี เติบโตมาท่ามกลางความเจ็บปวด แต่เธอไม่ยอมให้มันทำให้เธอตกต่ำลง “ฉันชั่งน้ำหนักสิ่งต่าง ๆ ” เธอกล่าว “ฉันตัดสินใจว่าฉันต้องการอนาคตที่ดีกว่าให้ตัวเอง”

เธอไขว่คว้าเป้าหมายนี้ได้ได้อย่างไร เมื่ออยู่เกรดหก เพื่อนของเธอเริ่มดื่มลิเบอร์ตี้ (Liberty) ก็เริ่มไป Boys & Girls Clubs ในท้องถิ่นเพื่อขอความช่วยเหลือเรื่องการบ้าน เธอกล่าวว่า “พนักงานเปิดรับฉันเข้าไปและดูแลฉัน ที่คลับ ฉันสามารถหนีออกจากกลุ่มคนใช้ยาเสพติดและกลุ่มคนใช้ความรุนแรงบนถนน และสิ่งที่ไม่ดีในครอบครัวของฉันได้”

ที่คลับ เธอสอนเด็ก ๆ และช่วยจัดงานต่าง ๆ เช่น อาหารเข้าพร้อมกับซานตา และการจัดหาเสื้อผ้าสำหรับเปิดเทอม นอกจากนี้เธอยังได้เข้าร่วมกลุ่มผู้นำสำหรับเด็กหญิง ซึ่งพวกเขาได้พูดถึงสิ่งต่าง ๆ “เช่น แรงกดดันจากเพื่อนและชีวิตครอบครัว” ลิเบอร์ตี้ (Liberty) กล่าว เธอมีความมั่นใจ เพียงพอที่จะพูดอย่างจริงใจ กับแม่ของเธอและชักชวนให้แม่หยุดดื่ม “ตอนนี้แม่เลิกดื่มมาได้ 3 ปีแล้ว” ลิเบอร์ตี้ (Liberty) กล่าวอย่างภาคภูมิใจ

ลิเบอร์ตี้ (Liberty) ยังเริ่มแสดงความรับผิดชอบมากขึ้นที่บ้าน เพื่อช่วยเรื่องการเงิน เธอจึงทำงาน

เป็นพนักงานธนาคารและแคชเชียร์ร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด แม้ในขณะที่เธอต้องเรียนตามเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนของให้กันด้วย

ปัจจุบันเธอเรียนมัธยมปีสุดท้ายของ Everett High School เธอจัดเป็นหนึ่งในนักเรียนที่มีผลการเรียนอันดับต้น ๆ ของห้อง ฤดูใบไม้ผลินี้เธอจะเป็นคนแรกในครอบครัวที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลาย

และเนื่องจากความพยายามในการเป็นผู้นำและด้านการศึกษาของเธอ ในเดือนกันยายน ลิเบอร์ตี้

(Liberty) ได้รับการขนานนามว่าเป็นเยาวชนแห่งชาติแห่งปีของ Boys & Girls Clubs และได้รับทุนการศึกษามูลค่า 10,000 ดอลลาร์

ในฐานะตัวแทนของคลับที่มีสมาชิก 3 ล้านคน เธอได้พบกับประธานาธิบดีและจะเดินทางไปทั่วประเทศเพื่อพูดคุยถึงประเด็นสำคัญเกี่ยวกับเยาวชนกับผู้นำธุรกิจและรัฐบาลต่าง ๆ

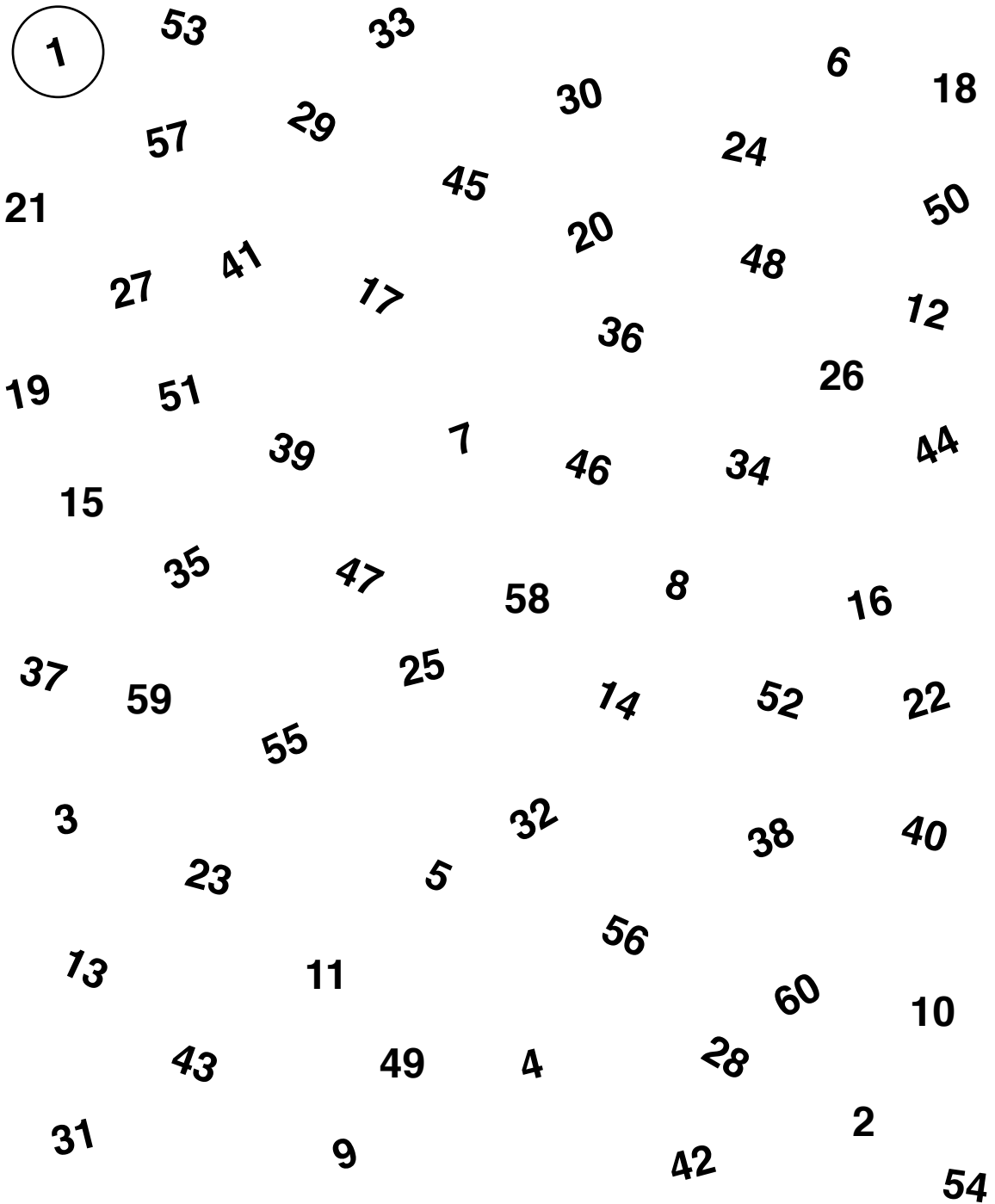
ลิเบอร์ตี้ (Liberty) กล่าวว่า เป้าหมายของเธอคือการช่วยเด็กชายและเด็กหญิงเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ความยากจน อาชญากรรม และปัญหาครอบครัว

“ทั้งหมดที่ฉันทำคือหลีกเลี่ยงความคิดเชิงลบที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ฉันไม่รู้เลยว่าฉันกำลังใช้ชีวิตโดยเป็นแบบอย่างให้คนอื่น ๆ” เธอกล่าว “ตอนนี้ฉันก็พิสูจน์ให้เพื่อน ๆ ของฉันเห็นแล้วว่าพวกเขาสามารถทำได้เช่นกัน”

—แนนซี วิตโตรินโน (Nancy Vittorino)

“ที่คลับ ฉันสามารถหนีออกจากกลุ่มคนใช้ยาเสพติดและกลุ่มคนใช้ความรุนแรงได้”

วงกลมรอบตัวฉัน!

อภิธานศัพท์

กระบวนการ: 1. ชุดของการกระทำ การเปลี่ยนแปลง หรือฟังก์ชันที่นำมาซึ่งผลลัพธ์
2. ความคืบหน้า เส้นทาง

การตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลที่เชื่อถือได้: การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่เชื่อถือได้

เกี่ยวข้อง: 1. มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่เกิดขึ้น 2. เหมาะสมหรือเข้ากันได้กับข้อกำหนดที่กำหนดให้

ข้อดีและข้อเสีย: เหตุผลด้านบวกและด้านลบเพื่อและต่อต้านบางสิ่ง

ชั้นนำนักตัวเลือก: 1. เพื่อสร้างสมดุลของความเป็นไปได้ต่าง ๆ ในใจเพื่อเลือก ใตตรง หรือ
ประเมิน 2. เพื่อตรวจสอบทางเลือกต่าง ๆ

ตัวเลือก: 1. การดำเนินการเลือก การเลือก 2. อำนาจ สิทธิ หรือเสรีภาพในการเลือก 3. ตัวเลือก
หรือทางเลือก

ทางเลือก: 1. อีกหนึ่งความเป็นไปได้ 2. โอกาสในการเลือกระหว่างตัวเลือกต่าง ๆ

ผลที่ตามมา: 1. สิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติจากการกระทำหรือสภาพ
2. ข้อสรุปที่มีเหตุมีผล

วิเคราะห์: เพื่อแยกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อกำหนดลักษณะของทั้งหมด ตรวจสอบโดยละเอียด

สมมุติฐาน: อิงจากการอธิบายชั่วคราวของบางสิ่งที่สันนิษฐานว่าเป็นจริง จนกว่าจะนำข้อเท็จจริง
ทั้งหมดมาพิจารณา

สุภาณิ: คำพูดสั้น ๆ ที่คุ้นเคยที่สื่อถึงและแสดงความจริงหรือปัญหาบางอย่างแบบง่าย ๆ

เหมาะสม: เหมาะสำหรับบุคคล สภาพ โอกาส หรือสถานที่เฉพาะ เหมาะสม

เป้าหมายที่ถูกต้อง

เขียนเป้าหมาย 3 ข้อในคอลัมน์ด้านซ้าย ประเมินทีละข้อ โดยตอบใช่หรือไม่ใช่สำหรับแต่ละคำถาม หากมีคำตอบ “ไม่” ให้แก้ไขเป้าหมายเพื่อทำให้ถูกต้อง

เป้าหมาย	เป็นเรื่องส่วนตัวหรือไม่	สามารถทำได้จริงหรือไม่	ผลที่ตามมาเป็นบวกหรือไม่	มีกำหนดเส้นตายหรือไม่	เป้าหมายที่แก้ไข
1.					
2.					
3.					

ก้าวมาทางนี้

ตัดสินใจว่าคุณ ต้องการอยู่ใน ทีมบาสเกตบอล _____	รับประทานอาหารที่ดีและ อย่าลืม พักผ่อนให้มาก ๆ ใน สัปดาห์ก่อนการคัดตัว _____
ค้นหาบุคคลที่สามารถ ช่วยคุณ พัฒนาทักษะที่คุณกำลัง ปัญหาอยู่ได้ _____	ได้รับเลือกให้อยู่ใน ทีมบาสเกตบอล _____
เริ่มต้นการฝึกซ้อม และหาข้อมูลว่าจะ มีการทดสอบเมื่อใด _____	ลองเล่นให้กับ ทีมบาสเกตบอล _____

การสำรวจตนเอง

เมื่อคุณพูดว่า “ฉันจะ” แต่แล้วคุณก็ไม่ทำ ทั้งนี้เป็นเพราะ...	ไม่ใช่		ใช่	
	ไม่เคยเลย	บางครั้ง	เป็นประจำ	ตลอดเวลา
1. คุณกลัวว่าคุณจะดีไม่พอใช่หรือไม่				
2. สมาชิกในครอบครัวจะทำให้คุณรู้สึกแยใช่หรือไม่				
3. คุณแค่ต้องการทำให้คนอื่นพอใจใช่หรือไม่				
4. เพื่อนจะคิดว่าคุณเป็นคนแปลก ๆ ใช่หรือไม่				
5. คุณได้บอกว่า “ฉันจะ” ให้กับหลาย ๆ สิ่งมากเกินไปแล้วใช่หรือไม่				
6. คุณไม่กล้าปฏิเสธบางคนใช่หรือไม่				
7. คุณไม่แน่ใจว่าจะทำได้ใช่หรือไม่				
8. คุณต้องการ แต่คนอื่น ๆ ไม่มีใครต้องการใช่หรือไม่				
9. คุณไม่ต้องการทำสิ่งนี้ตั้งแต่แรกใช่หรือไม่				
10. คุณเพิ่งทำไม่สำเร็จใช่หรือไม่				

ທາງເທິງເປັນສູນກຳລັງທີ່ເຮົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ກະລຸນາລະຫນອງໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ການປະຕິບັດນີ້ເປັນສູນກຳລັງທີ່ເຮົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຫຼື ຈຳນວນໃດໜຶ່ງທີ່ເຮົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້

ຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມ ກະລຸນາເຂົ້າມາທີ່ www.overcomingobstacles.org ຫຼື ໂທ 1-800-477-5577 ຫຼື ໂທ 66-2-616-1111

วิธีที่ยาก

หิมะละลาย จากรอบหลังคาหยดลงบนสนามบาสเกตบอล บ้านนี้ไม่กว้างเปล่านั้นมีจำนวนมากกว่าแฟน ๆ ที่นั่งอยู่ชั้นบน การเดินฮิปฮอปของนักร้องเบิร์ตโมรอน นูเดิลแมน (Myron Noodleman) ได้รับเสียงเชียร์ที่มากกว่าสองทีมที่อยู่ในสนามบาสเกตบอล ยินดีต้อนรับสู่คำค้นอันหนาวเหน็บของเดือนมกราคมในอินเดียนา โดยทีม Fort Wayne Fury พบกับทีม Rockford (Ill.) Lightning ขอต้อนรับสู่ Continental Basketball Association ลีกรองของ NBA

โมชี นอร์ริส (Moochie Norris) ดาว CBA แห่งทีม Fury ที่มีความฝันที่จะมุ่งสู่ NBA อยู่ในเส้นโยนลูกโทษ เหลืออีกเพียงไม่กี่วินาทีในเกมการแข่งขันที่เสมอกันอยู่ พอยต์การ์ดที่สูง 6 ฟุต 1 นิ้ว เหลือโยนลูกโทษอีกหนึ่งทีชนะ แต่ลูกบอลกระแทกขอบและเด็นออกมาใกล้มาก แต่ยังไม่ใกล้พอ เหมือนกันกับผู้เล่นอายุ 25 ปี นอร์ริส (Norris) ดีเกินไปสำหรับทีมเยาวชน แต่ยังไม่ดีพอสำหรับโอกาสที่ยิ่งใหญ่ “แต่ถ้าผมยอมละทิ้งความฝัน” เขากล่าว “ผมก็ไม่มีโอกาสเล่นเลย”

CBA เก้าทีมมีผู้เล่น 90 คนอย่างนอร์ริส (Norris) ต่างกระหายที่จะได้รับสายโทรศัพท์เช่นเดียวกับที่ผู้เล่นอย่างจอห์น สตาร์คส (John Starks), มาริโอ เอลี (Mario Elie) และคริส ไชลด์ส (Chris Childs) เคยได้รับ: “เราต้องการให้คุณมาเล่นใน NBA”

นอร์ริส (Norris) ซึ่งเป็นผู้เล่นที่ได้รับความนิยมที่สุดของ CBA นั้นอยู่ใกล้การบรรลุเป้าหมาย NBA ตามที่พ่อของเขาปลุกฝังตั้งแต่อายุ 6 ขวบเสียอย่างน่าเจ็บปวดใจ หลังจากกระเสือกกระสนออกจากละแวกวอชิงตันดีซีอันยากลำบากแล้ว เขาก็เข้า ๆ ออก ๆ จากวิทยาลัยสองสามแห่ง เขาเล่นได้ดีพอที่จะได้รับการคัดเลือกโดยมิลวอกี บัคส์ (Milwaukee Bucks) ในฐานะผู้ได้รับคัดเลือกคนที่ 33 โดยรวมในการคัดเลือก NBA ปี 1996 “ผมจึงไปเลย” นอร์ริส (Norris) กล่าว แต่ก่อนที่ฤดูกาลจะเริ่มขึ้น เขาก็ถูกตัดออก

จากนั้น CBA ก็โทรหาเขา เพื่อเล่นให้กับลีกที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อน “ผมเห็นว่านี่เป็นโอกาสที่สองที่จะพิสูจน์ตัวเอง ถึงจะไม่ใช่ NBA แต่เป็นบาสเกตบอลอาชีพ” เขากล่าว อย่างไรก็ตาม สัญญาแบบราย

สัปดาห์ ต่อสัปดาห์ของ CBA ซึ่งมีมูลค่าโดยเฉลี่ย 1,700 ดอลลาร์สหรัฐและบางครั้งก็ต้องเดินโดยรถบัส ส่วนค่าตอบแทนรายสัปดาห์ของ NBA มีมูลค่ามากกว่า 140,000 ดอลลาร์ โดยมีเครื่องบินเจ็ทหรูหราส่วนตัวให้ใช้เดินทาง “เพื่อน ๆ และโค้ชจากละแวกบ้านของผมต่างก็บอก ‘คุณจะต้องได้เล่นใน NBA แค่นี้ก็ให้หนัก อย่าหยุดเด็ดขาด’” นอร์ริส (Norris) กล่าว

นอร์ริส (Norris) เล่นให้กับฟลอริดา บีชดีกส์ (Florida Beachdogs) ของ CBA จากนั้นก็ Fury ซึ่งปกติจะอยู่หน้าแฟน ๆ สองสามพันคนและแมวมอง NBA สองหรือสามคน ในช่วงสองปีที่ผ่านมา เขายังได้เล่นในลีกอาชีพในฝรั่งเศสและสวิตเซอร์แลนด์ในช่วงนอกฤดูกาล CBA อีกด้วย “ทุกครั้งที่ผมอยู่ในสนาม ผมอยากจะเล่นให้ดีขึ้น” เขากล่าว

คีธ สมาร์ท (Keith Smart) โค้ชของฟอว์ต เวย์น ฟิวรี่ (Fort Wayne Fury) คิดว่าจริยธรรมในการทำงานของนอร์ริส (Norris) จะทำให้เขาประสบความสำเร็จในที่สุด “ขึ้นอยู่กับทีม NBA บางทีมจะกล่าวว่า ‘เราจะให้โอกาสเขา’ สมาร์ท (Smart) กล่าว “เพราะเขาสามารถเล่นได้ดีกว่าผู้เล่นสำรองจำนวนมากที่อยู่ใน NBA”

นั่นคือสิ่งเดียวที่นอร์ริส (Norris) ต้องการ “ผมไม่ได้คาดหวังจะถูกเรียกตัวไปเล่นให้กับ NBA และเป็นดาวเด่น” เขากล่าว “หากผมไปถึงจุดนั้นได้ ส่วนที่เหลือก็จะจัดการตัวมันเอง”

หนึ่งสัปดาห์หลังจากเกมการแข่งขันร็อกฟอร์ด (Rockford) ทีมซีแอตเทิลซูเปอร์ซาวนด์ (Seattle SuperSonics) ก็โทรหาเขา เขาทดลองเล่นและเกือบจะไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของทีม ในช่วงสุดสัปดาห์เปิดตัวของ NBA คินเดือนกุมภาพันธ์ในเกมที่ตัวจำหน่ายหมด ต่อหน้าผู้ชม 17,000 คน นอร์ริส (Norris) ออกจากบ้านในช่วงการเล่นที่ 4 ซึ่งโซนิคส์ (Sonics) ตามอยู่ 10 คะแนน เขาเปิดตัวโดยทำแต้ม 3 คะแนนได้อย่างใจเย็น ยิ่งเข้าทุกช็อต “ผมแค่ต้องการโอกาส” เขากล่าว “ความฝันของผมเป็นจริง” ขอต้อนรับสู่ NBA

—โดยคริส เทาเบอร์ (Chris Tauber)

*พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากนิตยสาร React

อภิธานศัพท์

การผัดวันประกันพรุ่ง: เลื่อนการทำบางสิ่งบางอย่างออกไปก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากจากความประมาทหรือความเกียจคร้านเป็นนิสัย

เกณฑ์: มาตรฐาน กฎ หรือการทดสอบ

แก้ไข: 1. จัดเตรียมรุ่นที่แก้ไขใหม่ของ (ข้อความ) 2. พิจารณาอีกครั้งและเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข

ถูกต้อง: 1. การสร้างผลลัพธ์ที่ต้องการ 2. ขึ้นอยู่กับหลักฐานที่สามารถสนับสนุนได้
ทำได้จริง: การให้ความสำคัญหรือการแสดงความตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ ตามที่เป็นจริง

ประเมิน: 1. เพื่อกำหนดมูลค่าหรือความสำคัญ ประเมินค่า 2. เพื่อประเมินผล

ประเมินซ้ำ: เพื่อกำหนดมูลค่าหรือนัยสำคัญของสิ่งหนึ่งอีกครั้ง

เป้าหมาย: จุดประสงค์ที่นำโดยความทุ่มเทหรือความพยายาม

วัตถุประสงค์: สิ่งที่ทำเพื่อมุ่งให้ได้มาหรือมุ่งเป้าไป เป้าหมาย จุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย

อดทน: ยืนหยัดเพื่อวัตถุประสงค์หรือโครงการใด ๆ มุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องแม้จะมีความยากลำบาก

ปัจจัยความสำเร็จ

นักสร้าง ความสำเร็จ

- แบบทดลอง
 - ปัญหาในครอบครัว
 - ทักษะฉบับ
 - ความสำเร็จด้วยตนเอง
 - การโต้แย้ง
 - การเผชิญหน้า
 - การหย่าร้าง
 - ภาระงาน
 - ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล
 - ปัญหาที่โรงเรียน
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____

อาจนำไปสู่...

วิธีการลด หรือบรรเทา ความสำเร็จ

สัญญาณของ ความสำเร็จ

- วัตถุประสงค์
 - ความโกรธ
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - การลงมือทำและความสนใจ
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
 - ทัศนคติที่เปลี่ยนไป
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____
- ✓ _____

สาวไอวี่ลีก

จากดารารุ่นใหม่ (Fresh Prince) สู่นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) นักร้องอาร์แอนด์บี ทัตยานา อาลี (Tatyana Ali) มองเห็นความเป็นดารารองของเธอในภาพรวมที่ชัดเจน

ทัตยานา อาลี (Tatyana Ali) ไม่ได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard) อย่างนักศึกษารุ่นปีหนึ่งทั่วไปอย่างแน่นอนแน่นอนว่าดาวอาร์แอนด์บี ซึ่งกลายเป็นผู้มีชื่อเสียงที่เล่นเป็นลูกพี่ลูกน้องของวิลล์ สมิธ (Will Smith) ในซีรีส์เรื่องเดอะเฟรชพริ้นซ์ออฟเบลแอร์ (The Fresh Prince of Bel-Air) อาศัยอยู่ในหอพัก เรียนเต็มหลักสูตร และพบปะเพื่อน ๆ ในสนามหญ้าของฮาร์วาร์ด (Harvard) แต่ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์คุณจะไม่พบสาวอายุ 19 ปี ทัตยานา (Tatyana) เดินเล่นแถวบอสตัน เพราะเธอมักจะเดินทางเพื่อไปโปรโมตอัลบั้มเปิดตัวของเธอ Kiss the Sky (Epic) “ดูุ่นวายมาก” เธอกล่าว “ทุก ๆ สองสัปดาห์ฉันจะต้องสติแตกเล็กน้อย แล้วฉันก็คิดว่า ‘นี่มันบ้าจริง ๆ’”

คุณไม่เชื่อเธอหรือ ลองพิจารณาสัปดาห์ปกติ: เธอเข้าเรียนวันละสองครั้งในวันจันทร์ อังคาร พุธ และพฤหัสบดี ในบ่ายวันพฤหัสบดีเธอบินไปชิคาโกเพื่อแสดง จากนั้นก็บินกลับไปที่บ้านเข้าเรียนในวันศุกร์ จากนั้น เธอก็กลับขึ้นเครื่องบินไปซานฟรานซิสโกและพอร์ตแลนด์เพื่อรับงานแสดงเพิ่มเติม และเธอก็กลับมาฮาร์วาร์ด (Harvard) ในคืนวันอาทิตย์

ทัตยานา (Tatyana) ยังคงยืนกรานที่จะทำแบบนี้ แม้จะมีตารางเวลาที่ดูุ่นวายก็ตาม เช่นเดียวกับนักเรียนใหม่ส่วนใหญ่ เธอบอกว่าเธอค่อนข้างกังวลกับการไปพบเพื่อนร่วมหอพัก 5 คนของเธอ เธอย้ายเข้าหอพักที่หลังเพื่อน ๆ ในอีกหลายวันต่อมาเพราะอยู่ระหว่างการทัวร์คอนเสิร์ตและเธอกังวลว่าเพื่อน ๆ จะคิดว่าเธอเป็นคนที่มึนงงจุกจิกจู้จี้ในเรื่องอภิสิทธิ์ส่วนตัว แต่พอทัตยานา (Tatyana) ยกกระเป๋าของตัวเองขึ้นมา พร้อมกับแม่ที่อยู่เคียงข้าง เพื่อนร่วมห้องก็รู้ว่าเธอไม่ต้องการสิทธิพิเศษ

ในระหว่างภาคการศึกษาแรกที่ฮาร์วาร์ด (Harvard) นั้น ทัตยานา (Tatyana) ลงเรียนภาษาสเปน ภาษาแอฟริกัน - อเมริกัน และการเขียนอธิบาย เธอยังเข้าร่วมกลุ่มนักร้องประสานเสียง

ของมหาวิทยาลัย และชุมนุมโรงละคร และเป็นน่ายกย่องของทีมเรือชายอีกด้วย เช่นเดียวกับนักศึกษาวิทยาลัยหลายคน เธอมีคอนดิกและฟังเพลงเสียงดัง (“เรามีปาร์ตี้เสียงดังอยู่บ่อย ๆ” เธอยอมรับ) และไม่น่าแปลกใจเลยที่เธอมีปัญหาในการเข้าเรียนในเวลา 9.00 น. “เป็นเรื่องปกติที่ฉันจะลุกจากเตียงในชุดวอร์ม แปร่งฟัน ล้างหน้า หยิบกระเป๋า แล้วไปเรียน จากนั้นกลับมาห้องและอาบน้ำ” เธอกล่าวพร้อมเสียงหัวเราะ

ทัตยานา (Tatyana) ยกย่องพ่อกับแม่สำหรับความสามารถของเธอในการรักษาสมดุลระหว่างการเรียนกับอาชีพ “ในครอบครัวของฉัน การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยคือสิ่งที่เราต้องทำ” เธอกล่าว “พ่อแม่ของฉันให้การสนับสนุนสิ่งที่ฉันเคยทำมาในอดีตอย่างมาก แต่ถ้ามีบางสิ่งที่ฉันต้องเลิกทำ แน่แน่นอนว่าไม่ใช่การเรียนอย่างแน่นอน”

แม้ว่าเธอจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่กับชีวิตในรั้วสถานศึกษา เพื่อนร่วมห้องของ ทัตยานา (Tatyana) ก็ไม่อาจลืมได้ว่าเพื่อนของพวกเขาเป็นคนดัง พวกเขาต่างพากันไปมุงรอบ ๆ ทีวีเพื่อดูเธอและวิลล์ สมิธ (Will Smith) มอบรางวัลให้กับมาดอนนา (Madonna) ที่งาน MTV Video Music Awards เมื่อฤดูใบไม้ร่วงที่ผ่านมา “มาดอนนา (Madonna) มาถึงและจูบแก้มฉัน” ทัตยานา (Tatyana) กล่าว “ฉันก็แบบว่า ตื่นเต้นมาก และเพื่อน ๆ ก็เช่นกัน เรามีเวลาร่วมกันจริง ๆ”

แต่เฟรชพริ้นซ์ (Fresh Prince) เอง—ผู้ผลิตอัลบั้มเปิดตัวของเธอและให้ฮิมซิงเกิ้ลที่สอง “Boy You Knock Me Out”—เคยโผล่มาที่หอพักของเธอเพื่อทักทายสักหน่อยไหม ทัตยานา (Tatyana) สันนิษฐาน “แบบนั้นคงบ้าไปแล้ว” เธอกล่าว “ผู้คนจะแตกตื่นกันหมด และคงจะเป็นอะไรที่แย่มาก”

แล้วเธอก็ยิ้ม “แต่บางทีเขาอาจจะมาร่วมงานจบการศึกษาของฉันก็ได้”

—มาร์ค มาลกิน (Marc S. Malkin)

“ทุก ๆ สองสัปดาห์ฉันจะต้องสติแตกเล็กน้อย แล้วฉันก็คิดว่า ‘นี่มันบ้าจริง ๆ’”

อภิธานศัพท์

การบริหารเวลา: การระบุงานที่ต้องทำให้เสร็จ การกำหนดว่างานใดมีความสำคัญที่สุด การจัดเรียงงานในลักษณะที่ทำให้งานเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ข้อแก้ตัว: เพื่ออธิบายความผิดหรือการกระทำผิดเพื่อหวังว่าจะได้รับการให้อภัยหรือความเข้าใจ เพื่อพยายามที่จะขจัดความผิดนั้นออกไป

ความคิดริเริ่ม: ความสามารถในการเริ่มต้นหรือปฏิบัติตามสิ่งต่าง ๆ กล่าวคือ ความมุ่งมั่น

ความเครียด: สภาพที่มีความยากลำบาก ความกดดัน หรือความตึงเครียดสูง

จัดลำดับความสำคัญ: เพื่อจัดเรียงหรือจัดการตามลำดับความสำคัญ

ทัศนคติ: 1. ตำแหน่งของร่างกาย เมื่อแนะนำความคิด ความรู้สึก หรือการกระทำบางอย่าง
2. สถานะของความคิด พฤติกรรม หรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือ วัตถุประสงค์

น่าเชื่อถือ: 1. เชื่อถือได้ น่าไว้วางใจ 2. มีความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่น หรือการยอมรับ

เป็นผู้ใหญ่: 1. มีการเติบโตตามธรรมชาติหรือการพัฒนาโดยสมบูรณ์ 2. จิตใจเติบโตโดยสมบูรณ์

รับผิดชอบ: 1. รับผิดชอบต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของตนเอง 2. สามารถไว้วางใจได้หรือพึ่งพาได้ น่าเชื่อถือ

สถานการณ์ที่ยากลำบาก: 1. สถานการณ์หรือปัญหาที่ดูเหมือนจะไม่มีทางแก้ปัญหานั้นที่น่าพอใจ
2. ตัวเลือกที่จำเป็นระหว่างทางเลือกที่ไม่ต้องการอย่างเท่า ๆ กัน

สำนึกรับผิดชอบ: รับผิดชอบ เชื่อถือได้

รายการตรวจสอบองค์กร

เกี่ยวกับสมุดบันทึกและแฟ้มค้น

ฉันมี ...

- สมุดบันทึก แฟ้ม หรือแฟ้มค้นสำหรับใช้ในชั้นเรียนหรือไม่
- สมุดบันทึกที่แยกต่างหากหรือส่วนที่แยกต่างหากสำหรับแต่ละชั้นเรียนหรือไม่
- ที่ว่างด้านหน้าเพื่อเขียนงานที่ได้รับมอบหมายหรือไม่
- ที่ว่างด้านหน้าเพื่อเก็บการบ้านที่ต้องส่งหรือไม่
- กระดาษเปล่าในสมุดบันทึกแต่ละเล่มสำหรับจดบันทึกและงานในชั้นเรียนหรือไม่
- มีที่เก็บในสมุดบันทึกแต่ละเล่มเพื่อเก็บใบงานหรือไม่
- มีที่เก็บในสมุดบันทึกแต่ละเล่มเพื่อเก็บการบ้านและแบบทดสอบที่ได้รับคืนมาหรือไม่

สิ่งที่ฉันต้องจัดระเบียบ:

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

เกี่ยวกับตารางเรียน

อย่าลืม ...

- กำหนดเวลาที่จะเรียนในแต่ละวัน
- จัดตารางเวลาสำหรับสิ่งที่คุณต้องทำ
- จดบันทึกงานที่ได้รับมอบหมาย
- ทำตามแผนของคุณ!

สัปดาห์การเรียนรู้ของฉัน

วิชา	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์	วันอาทิตย์

ทดสอบตัวเอง

1. เขียนชื่อของคุณที่มุมขวาบนของกระดาษแผ่นนี้
2. พับครึ่งกระดาษแผ่นนี้ตามความยาว
3. คลี่กระดาษออก
4. ดึงมุมล่างซ้ายของกระดาษแผ่นนี้ออก
5. เขียนคำว่า “ขึ้น” ทางด้านขวาของประโยคนี
6. คว่ำกระดาษนี้ลงและเขียนคำว่า “ลง”
7. วาดวงกลมแล้วแบ่งออกเป็นสี่ส่วน
8. เเจาะรูสองรูตรงกลางกระดาษแผ่นนี้
9. วาดเส้นเพื่อเชื่อมต่อรูทั้งสอง
10. ไม่ต้องสนใจคำแนะนำข้อที่ 3 ถึง 9 ในกระดาษแผ่นนี้

บันทึกว่างานคือ...

1.	_____
❖	_____

❖	_____

❖	_____

❖	_____

2.	_____
❖	_____

❖	_____

❖	_____

❖	_____

3.	_____
❖	_____

❖	_____

❖	_____

อภิธานศัพท์

ถอดความ: เพื่อย้ำถึงคำพูดดังกล่าวในอีกนัยหนึ่ง ซึ่งมักทำให้เข้าใจความหมายง่ายขึ้น

บรรณานุกรม: รายการแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในรายงาน

แผนที่: หนังสือแผนที่ บางครั้งมีรูปภาพประกอบ

ภาพ: รูปภาพ แผนภูมิ แผนที่ หรืองานนำเสนออื่น ๆ ที่ใช้ในการแสดงให้เห็นภาพบางอย่าง

สารานุกรม: งานอ้างอิงที่ครอบคลุม ซึ่งประกอบด้วยบทความต่าง ๆ ในหัวข้อที่หลากหลาย โดยปกติแล้วจะจัดเรียงตามลำดับตัวอักษร

แหล่งข้อมูล: สิ่งที่สามารถใช้สำหรับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือ

อรรถาภิธาน: หนังสือหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่แสดงรายการคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน

ฉันจะทำได้อย่างไร

ระบุวิธีทั้งหมดที่คุณสามารถใช้แก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ ใส่หมายเลขให้ตัวเลือกของแต่ละรายการ

ปัญหา 1: คุณได้รับข้อเสนองานพี่เลี้ยงเด็กในเช้าวันเสาร์ซึ่งเป็นงานที่เยี่ยมและค่าจ้างดี แต่อยู่ในละแวกอื่นที่ไกลบ้าน คุณจะไปทำงานที่นั่นได้อย่างไร

ปัญหา 2: คุณไปถึงโรงเรียนและรู้ตัวว่าเมื่อคืนนี้คุณลืมชาร์จโทรศัพท์ คุณรู้ว่าคุณจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์หลังเลิกเรียน คุณจะทำอย่างไร

ค้นหาวิธีแก้ปัญหา

ระบุข้อดีและข้อเสียของแต่ละตัวเลือกที่คุณระบุไว้ในเอกสารกิจกรรม “ฉันจะทำได้ยังไง”
ทำเครื่องหมาย + หรือ - หลังแต่ละรายการ จากนั้น หาตัวเลือกที่มีเครื่องหมาย +
มากที่สุดและเครื่องหมาย - น้อยที่สุด แล้ววงกลมวิธีแก้ปัญหของคุณ

ข้อดีและข้อเสีย ตัวเลือกสำหรับปัญหา 1		ข้อดีและข้อเสีย ตัวเลือกสำหรับปัญหา 2	
	+ หรือ -		+ หรือ -

อภิธานศัพท์

ทักษะ: 1. ความรู้ที่คุ้นเคยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ศิลปะ หรืองานฝีมือ 2. พสวรัศหรือ ความสามารถที่พัฒนาขึ้น

ทำงานร่วมกัน: เพื่อทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะความพยายามร่วมกัน

ปัญหา: 1. คำถามที่ต้องพิจารณา แก้ไข หรือตอบ 2. สถานการณ์ ประเด็น หรือบุคคลที่ทำให้เกิดความยากลำบาก

บางครั้งฉันรู้สึก ...

ก

กระฉับกระเฉง
กระตือรือร้น
กระวนกระวาย
กระสับกระส่าย
กลัว
กล้าหาญ
ก้าวร้าว
เกรงกลัว
โกรธเคือง
โกรธจัด

ข

ขี้กิ้งววล
ขี้เกียจ
ขี้ขลาด
ขุ่นมัว
เขลาอาย

ง

งงงวย
ง่วงนอน
งุนงง
เจียมสงบ
โง่เขลา

จ

ใจร้อน

ฉ

ฉลาด
เฉยเมย

ช

ชอบกล
ชอบถากถาง
เชื่องช้า

ซ

ซาบซึ้ง
ซุกซน

ด

เด็ดขาด
เดือดพล่าน
โดดเดี่ยว

ต

ตกใจกลัว
ตกตะลึง
ตึงเครียด
ตื่นกลัวหัวหด
ตื่นเต้น

ถ

ถูกกระตุ้น
ถูกดูหมิ่น

ท

ทนทุกข์
ท่วมท้น
ทุกข์

น

น่าสงสัย

บ

บึ้งตึง
เบื้อ

ป

ประหม่า
ประหลาดใจ
ปรารถนาสูง
ปลอดภัย
ปิติยินดี
เป็นมิตร

พ

พวา
พ่อนคลาย
ผิดหวัง
ผิดหวัง

พ

พึงพอใจ

ภ

ภูมิใจ

ม

มองโลกด้านลบ
มองโลกในแง่ดี
มั่นใจ
มีความสามารถ
มีความสุข
มีแรงบันดาลใจ
มีหวัง
มุงมั้น
มุกะลุ
ไม่เด็ดขาด
ไม่แน่นอน
ไม่ปลอดภัย
ไม่มีชีวิตชีวา
ไม่ไว้วางใจ
ไม่เห็นด้วย
ไม่เอาใจใส่

ย

เยือกเย็น

ส

รอบคอบ
ระแวง
รังเกียจ
ร่าเริง
รำคาญ
รู้สึกผิด
รู้สึกอึดอัด
ไร้ความสามารถ
ไร้เดียงสา

ล

ละอายใจ
ลังเล

ว

วิตกกังวล
ไว้เนื้อเชื่อใจ

ศ

เศร้า

ส

สงบนิ่ง
สงบสุข
สนุกสนาน
สะดวกสบาย
สับสน
สิ้นหวัง
เสียใจ
แสนวิเศษ

ห

หดหู่
หมดหนทาง
หลงลืม
หวาดกลัว
หวาดระแวง
หึ่งหวง
เห็นแก่ตัว
เห็นอกเห็นใจ
เหนียมอาย
เหน้อยล้า

อ

อยากรู้ อยากเห็น
อ่อนแรง
อับอาย
อาจหาญ
อิจจา

อิ

อิทธิพล

บทบาทที่ 2

อ่านสิ่งที่แต่ละคนพูด และอ่านข้อความใต้บทสนทนาเพื่อค้นหาว่าแต่ละคนต้องการจะพูดอะไร

บิดามารดา: (อารมณ์เสีย โกรธ) ลูกหายไปไหนมา
(ลูกมาสายเกินหนึ่งชั่วโมง และเราเป็นห่วงลูกมาก ๆ)

แซม (SAM): (ปกป้องตนเอง) อยู่ที่โรงเรียน
(ผมถูกกักบริเวณและผมรู้สึกอับอายเกี่ยวกับเรื่องนี้)

บิดามารดา: (สับสน) แต่โรงเรียนเลิกตั้งชั่วโมงแล้วนี่! ลูกไปทำอะไรมา
(ลืมไปหรือแล้วว่าลูกมีนัดหมอฟัน)

แซม (SAM): (รู้สึกถูกดูหมิ่น) ก็ผมบอกไปแล้วไง! ผมอยู่ที่โรงเรียน! ครูสั่งให้เราเลิกเข้า
(พ่อแม่ไม่เชื่อผมหรือโทรหาครู ตายละ ฉันพูดว่า “เรา” ใช้ไหมนี่)

บิดามารดา: (สิ้นหวัง) ทำโม
(ช่วยอธิบายเหตุผลที่ลูกมาสายให้ฟังหน่อย)

แซม (SAM): (กระวนกระวาย) เพราะใครบางคนเคี้ยวกระดาษแล้วโยนใส่ครู ครูโกรธมาก ทั้งชั้น
เรียนจึงถูกกักบริเวณ
(แค่ผม เพราะผมเป็นคนโยนกระดาษ)

บิดามารดา: (ระแวง) ดูเหมือนจะไม่ยุติธรรมเลย แต่ลูกควรจะโทรมาบอกนะ
(และลูกไม่ได้มีส่วนร่วมด้วยใช้ไหม)

แซม (SAM): (อย่างขุ่นเคืองใจ) ก็ครูไม่ยอมให้เราออกจากห้องเลย!
(ผมลืมโทร ผมควรจะโทรมาบอก)

บิดามารดา: (โกรธ) เอาล่ะ! เราจะโทรหาครูของลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้! และ
ยกเลิกนัดหมอฟันของลูกด้วย!

ภาษาฉัน (I-MESSAGE)

ภาษาฉัน (I-Message) เป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการอธิบายถึงตัวคุณเองเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อคุณใช้ภาษาฉัน (I-Message) ผู้คนมีแนวโน้มจะรับฟังคุณและตอบสนองต่อคำขอของคุณมากขึ้นโดยไม่โกรธหรือปกป้องตนเอง อ่านตัวอย่าง แล้วพยายามเขียนภาษาฉัน (I-Message) ของคุณเอง

ตัวอย่าง

บางคนในครอบครัวของคุณมักลืมที่จะส่งต่อข้อความถึงคุณ

ฉันรู้สึก ไม่พอใจ

เมื่อคุณ ไม่ส่งต่อข้อความให้ฉัน

เนื่องจาก สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อฉัน

1. เพื่อนร่วมชั้นเริ่มเรียกคุณด้วยชื่อเล่นที่คุณไม่ชอบ

ฉันรู้สึก _____

เมื่อคุณ _____

เนื่องจาก _____

2. ครูยังไม่ได้เรียกชื่อคุณตลอดทั้งสัปดาห์ แม้ว่า你会ยกมือขึ้นก็ตาม

ฉันรู้สึก _____

เมื่อคุณ _____

เนื่องจาก _____

3. เพื่อนคนหนึ่งมักขอยืมของจากคุณและไม่ส่งคืน

ฉันรู้สึก _____

เมื่อคุณ _____

เนื่องจาก _____

โรงเรียนสามารถให้บริการแก่นักเรียนพิการได้หรือไม่

การ์เร็ต เฟย์ (Garret Frey) อายุได้เพียง 4 ปี ตอนที่เขาไถลลงจากรถจักรยานยนต์ของพ่อและได้รับบาดเจ็บรุนแรงที่กระดูกไขสันหลัง นับแต่นั้น การ์เร็ต (Garret) ซึ่งขณะนี้อายุ 16 ปี เป็นอัมพาตตั้งแต่คอลงมา เขาต้องการการดูแลตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อช่วยเขาในเรื่องการรับประทานอาหารและดื่มน้ำ เปลี่ยนท่าในเก้าอี้รถเข็น ดูดเสมหะทางท่อเจาะคอ และตรวจสอบเครื่องช่วยหายใจที่ช่วยให้เขาหายใจได้

หากไม่มีใครสักคนที่มีทักษะด้านการพยาบาลช่วยเหลือเขา การ์เร็ต (Garret) ก็ไม่สามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยมเจฟเฟอร์สัน (Jefferson High School) ในซีดาร์แรพิดส์ ไอโอวาได้ ที่ซึ่งเขาเป็นนักเรียนมัธยมปลายปีที่ 2 และเป็นนักเรียนเกรด B

แต่ครอบครัวเฟย์ (Frey) ต้องเสียค่าใช้จ่ายเกือบ 20,000 ดอลลาร์ต่อปี สำหรับพยาบาลที่มีใบอนุญาตซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือการ์เร็ต (Garret) หลายปีมาแล้วที่พวกเขาพยายาม แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการโน้มน้าวคณะกรรมการโรงเรียนซีดาร์แรพิดส์ (Cedar Rapids) ให้ออกค่าใช้จ่ายให้ เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ข้อพิพาทของพวกเขาเข้าสู่ศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา

“เด็กพิการอย่างฉันมีสิทธิ์ได้รับการศึกษาฟรี” การ์เร็ต (Garret) กล่าว “โดยไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อให้ได้รับการดูแลเป็นพิเศษ”

แต่ลิว ฟินช์ (Lew Finch) ผู้อำนวยการของซีดาร์แรพิดส์ (Cedar Rapids) ยืนยันว่าคณะผู้บริหารโรงเรียนของเขาไม่มีเงินพอที่จะจ่ายค่าดูแลสำหรับการดูแลการ์เร็ต (Garret) ได้ เขาชี้ให้เห็นว่าท่าเขตนี้อาจครุพิเศษมาแล้ว ซ็อรกบัสพิเศษ และปรับคอมพิวเตอร์ให้เหมาะกับการ์เร็ต (Garret) “คุณต้องถามว่า เส้นแบ่งอยู่ที่ตรงไหน” ฟินช์ (Finch) กล่าว “หากศาลเปิดเรื่องนี้

ขึ้นมา มันก็อาจจะเป็นหลุมที่ลึกลงไปมาก ๆ ก็ได้” กรณีของการ์เร็ต (Garret) สามารถตัดสินได้ว่าโรงเรียนจะต้องช่วยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายในขอบเขตแค่นี้กฎหมายของรัฐบาลกลางกำหนดให้ชุมชนต้องให้การเข้าถึงการศึกษาสาธารณะอย่างเต็มรูปแบบแก่นักเรียนที่ทุพพลภาพ ตลอดจน “บริการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ” อย่างเต็มรูปแบบ

แต่ไม่มีข้อตกลงว่าการ์เร็ต (Garret) และนักเรียนที่ทุพพลภาพอย่างรุนแรงหลายคนจะได้รับสิทธิ์ในการดูแลเป็นพิเศษมากนักเพียงใด ครอบครัวเฟย์ (Frey) หวังว่าศาลฎีกาจะกล่าวว่ากฎหมายครอบคลุมบริการต่าง ๆ เช่นพยาบาลของการ์เร็ต (Garret)

ประกันสุขภาพของการ์เร็ต (Garret) เป็นผู้จ่ายค่าพยาบาลของเขา แต่เขาเกือบจะใช้กรรมธรรม์ของเขาจนหมดแล้ว และครอบครัวก็ไม่สามารถจ่ายค่าบริการด้วยตนเองได้ ถ้าเขาแพ้ในคดีนี้ เขาอาจต้องเรียนให้จบโรงเรียนมัธยมปลายจากที่บ้าน

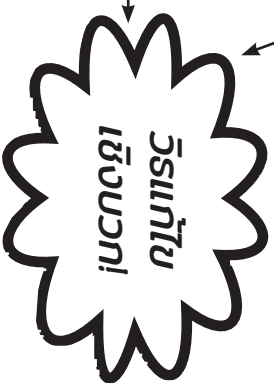
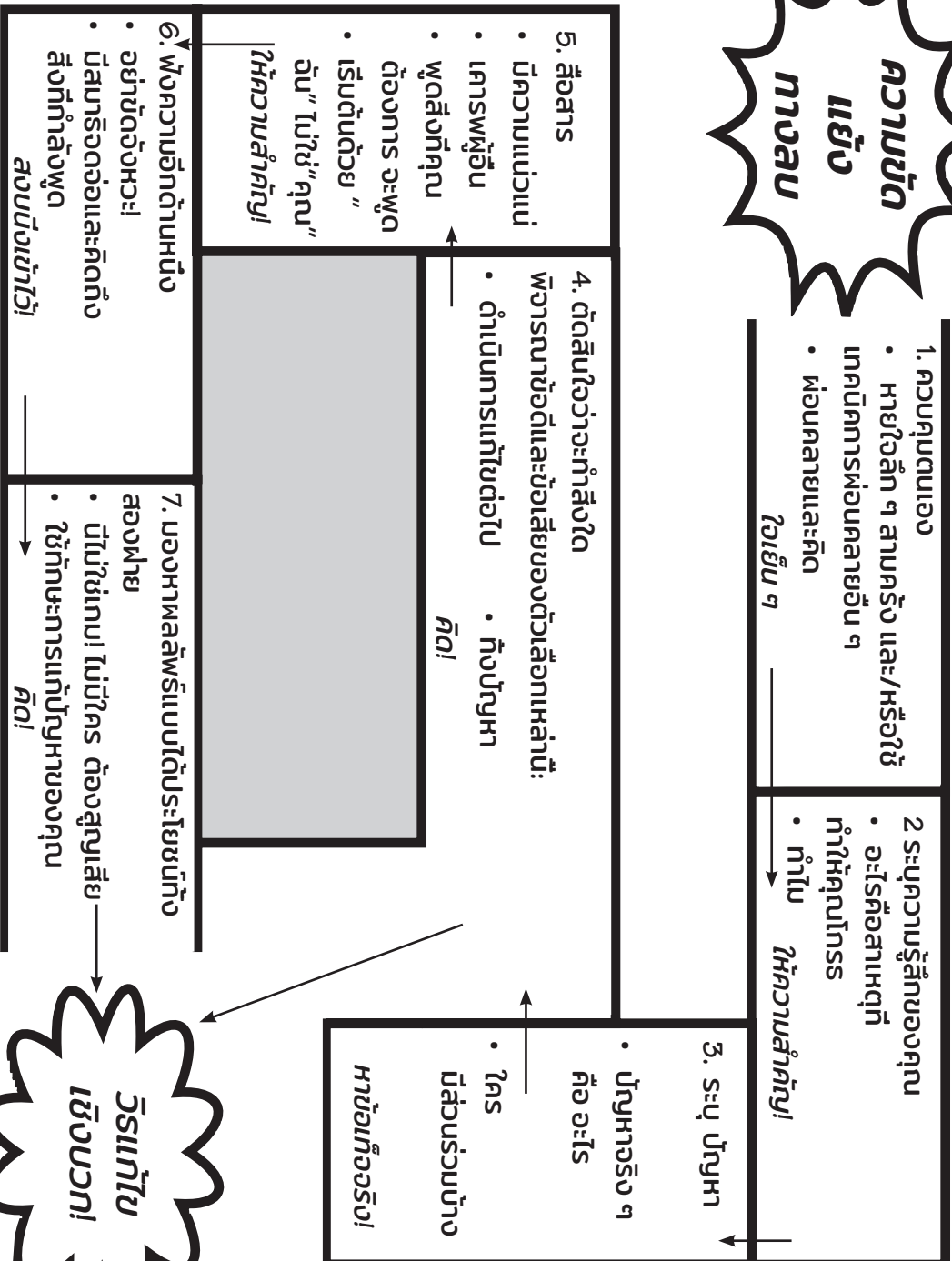
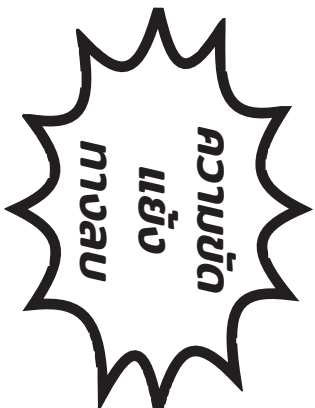
กรณีของการ์เร็ต (Garret) ได้ปรากฏเป็นพาดหัวข่าว แต่เขาบอกว่าเขาไม่ต้องการความสนใจเป็นพิเศษ “มีเด็กสองสามคนถามผมว่า ผมคิดว่าตัวเองเป็นแบบอย่างให้คนอื่น ๆ หรือเปล่า” เขากล่าว “ผมไม่ได้คิดว่าตัวเองจะเป็นเช่นนั้น แต่ถ้าผมสามารถช่วยเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้ผมคิดว่านั่นเป็นสิ่งที่ดี”

คาดการณ์ว่าศาลจะตัดสินในฤดูใบไม้ผลินี้ ซึ่งช้าเกินไปสำหรับการ์เร็ต (Garret) “ผมหวังว่าทุกอย่างจะจบลง” เขากล่าว “และผมหวังว่ามันจะช่วยเด็กคนอื่น ๆ ได้”

—ซูซาน แฮนเซน (Susan Hansen)

*พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากนิตยสาร React

กรอบกลุ่มพีชคณิตทั้งหมด

สถานการณ์ที่ยากลำบาก

1. คุณกำลังเล่นฟุตบอลกับเพื่อนร่วมชั้นในช่วงพักทานอาหารกลางวัน ผู้เล่นบางคนผลักและดันกันไปมาระหว่างเกม เมื่อทุกคนเดินกลับไปชั้นเรียน มีบางคนยกคำปิ่นใส่คุณ คุณจะทำอย่างไร

2. เพื่อนของคุณกำลังมีอาการไม่ดีเนื่องจากเธอถูกกัดพื้นที่มาหนึ่งสัปดาห์แล้ว คุณกำลังพูดถึงการไปดูหนัง เมื่ออยู่ ๆ เธอก็เริ่มตะโกนใส่คุณ พอรู้ตัวอีกทีพวกคุณก็กำลังโต้เถียงกัน คุณจะทำอย่างไร

3. พี่ชายของคุณล้อเลียนคุณตลอดบ่าย คุณโยนหมอนใส่เขาและบอกให้เขาหยุด เขาโยนหมอนมาให้คุณ และทำให้แว่นตาหล่นจากใบหน้าของคุณ คุณจะทำอย่างไร

4. คุณได้ยินว่ามีคนโกซว่าคุณแอบขโมยแจ็คเก็ต บุคคลนี้ทำแจ็คเก็ต ซึ่งดูเหมือนของคุณหาย บุคคลนี้ชอบอยู่กับกลุ่มบุคคลที่คุณพยายามหลีกเลี่ยง คุณจะทำอย่างไร

อภิธานศัพท์

การสื่อสารผิดพลาด: ลืมเหลวในการสื่อสารซึ่งเกิดจากการพูดที่ไม่ชัดเจนหรือความเข้าใจผิด

แก้ปัญห: 1. เพื่อทำการตัดสินใจที่แน่นอน 2. เพื่อหาวิธีแก้ปัญหสำหรับ เพื่อแก้ปัญห

ความขัดแย้ง: สถานะของความไม่สอดคล้องกันระหว่างบุคคล ความคิด หรือผลประโยชน์ การโต้แย้งกัน

ความอดทน: ความสามารถหรือแนวโน้มที่จะตระหนักและให้ความเคารพต่อความเชื่อหรือวิธีปฏิบัติของผู้อื่น

คัดค้าน: 1. ขัดแย้งกับ 2. อยู่ในตำแหน่งดังกล่าวเพื่อเผชิญหน้ากับอีกสิ่งหนึ่ง

คุณสมบัติ: คือคุณลักษณะที่โดดเด่นหรือเฉพาะซึ่งเป็นคุณลักษณะของบุคคลหนึ่ง คุณภาพ ลักษณะนิสัย

ปะทุ: เกิดขึ้นมาอย่างรุนแรงจากการยับยั้งหรือจำกัด ระเบิด

พลวัต: พลังที่สร้างหรือควบคุมกิจกรรมหรือการเคลื่อนไหวของกลุ่ม

พูดผิด: 1. พูดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง 2. พูดผิด ไม่เหมาะสม หรืออย่างบุ่มบ่าม

ไม่มีความอดทน: 1. การไม่มีความสามารถหรือความไม่เต็มใจที่จะแบกรับหรือทน 2. ปฏิเสธที่จะยินยอมให้มีความเชื่อที่ตรงข้ามกัน

ยกระดับ: เพื่อเพิ่ม ขยาย หรือทำให้มากขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

วิธีแก้ปัญห: 1. คำอธิบายเกี่ยวกับปัญหาหรือปริศนา การแก้ปัญห 2. แนวทางการดำเนินการที่กำหนดหรือตัดสินใจ

อารมณ์: สภาวะหรืออารมณ์ชั่วคราวที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก

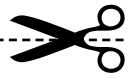
จริงหรือเท็จ

ตรวจสอบว่าแต่ละข้อความเป็นจริงหรือเท็จสำหรับคุณ

	จริง	เท็จ
1. ฉันจะเข้าร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลที่ฉันไม่รู้จัก		
2. ฉันจะไม่โกงข้อสอบแม้ว่าจะมีคนอื่นทำก็ตาม		
3. บางครั้งฉันคิดว่าคนที่ไม่เด่นดังนั้นมีนิสัยดี		
4. ฉันจะพูดถึงบางสิ่ง แม้ว่าฉันคิดว่าคนอื่นจะไม่เห็นด้วยก็ตาม		
5. ฉันจะช่วยใครสักคนหากพวกเขาต้องการ แม้ว่า บุคคลดังกล่าวจะไม่ใช่เพื่อนก็ตาม		
6. ฉันชอบพบปะผู้คนที่แตกต่างจากฉัน		
7. หากเพื่อนของฉันสองคนไม่คุยกัน ฉันก็ยังสามารเป็นเพื่อนกับทั้งสองคนได้		
8. ฉันจะใส่เสื้อตัวโปรดไปโรงเรียนแม้ว่าจะ ไม่มีใครสวมเสื้อแบบนี้ก็ตาม		
9. ฉันจะเข้าร่วมกลุ่มที่ได้รับความนิยมแม้ว่าพวกเขาจะ ทำในสิ่งที่ฉันไม่เห็นด้วยก็ตาม		
10. ฉันจะไม่โกหกเพื่อน แม้ว่าเขาหรือเธอต้องการให้ฉันโกหกก็ตาม		
ทั้งหมด		

ตอนนี้ ให้ย้อนกลับไปและวงกลมข้อความที่คุณรู้สึกว่ายากที่สุดสำหรับบุคคลที่มีอายุเท่ากับคุณ

คดีความ

คดีที่ 1

เควิน (Kevin) กำลังทำงานเป็นพี่เลี้ยงเด็กในบ้านของเพื่อนบ้านในบ่ายวันหนึ่ง เขาลืมโทรศัพท์มือถือไว้ที่บ้านและต้องการโทรหาเพื่อนที่ไปเยี่ยมญาติในต่างประเทศ เขากถามเพื่อนบ้านว่าขอใช้โทรศัพท์ได้ไหม และเพื่อนบ้านตอบว่าได้ เควิน (Kevin) ไม่ได้บอกว่าเขาจะโทรออกต่างประเทศ

เควิน (Kevin) ทำให้บิลค่าโทรศัพท์ของเพื่อนบ้านเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก เพื่อนบ้านบอกว่าเควิน (Kevin) ต้องจ่ายค่าโทรศัพท์ด้วยการเป็นพี่เลี้ยงเด็กในช่วงบ่ายวันหนึ่งครั้ง เควิน (Kevin) กล่าวว่าเขาไม่ได้เป็นหนี้อะไรเลยเพราะเขาได้รับอนุญาตให้ใช้โทรศัพท์แล้ว

คดีที่ 2

เมแกน (Megan) นำปรักัดมาที่โรงเรียน เธอเอาปรักัดให้จูเลีย (Julia) 2-3 อันและทำให้จูเลีย (Julia) จุดปรักัดในห้องเรียน จูเลีย (Julia) บอกว่าเธอจะจุดก็ต่อเมื่อเมแกน (Megan) จุดด้วย

จูเลีย (Julia) จุดปรักัดแต่เมแกนไม่ได้จุด จูเลีย (Julia) ถูกสั่งพักการเรียน จูเลีย (Julia) อ้างว่าเมแกน (Megan) เป็นผู้ที่ควรถูกพักการเรียนเพราะเป็นคนนำปรักัดมาโรงเรียน เมแกน (Megan) อ้างว่าจูเลีย (Julia) เป็นคนจุดปรักัด จูเลีย (Julia) คือคนที่ควรถูกพักการเรียน

คดีที่ 3

ทีมฟุตบอลของโรเบิร์ต (Robert) เป็นผู้สนับสนุนชุดเครื่องแบบและรองเท้าให้กับผู้เล่น โดยผู้เล่นต้องสวมชุดในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โรเบิร์ต (Robert) ไม่ชอบชุดดังกล่าว

ในการฝึกครั้งแรก โรเบิร์ต (Robert) บอกว่าเขาลืมชุดเครื่องแบบและรองเท้าของเขา โค้ชจึงปล่อยให้เขาเล่นต่อไป ในการฝึกครั้งที่สอง โรเบิร์ต (Robert) บอกว่าชุดของเขาอยู่ในเครื่องซักผ้าและรองเท้าอยู่ในรถของแม่ โค้ชให้เขาเล่นเป็นตัวสำรอง เมื่อโรเบิร์ต (Robert) ปรากฏตัวโดยไม่สวมชุดเครื่องแบบและรองเท้าของเขาเป็นครั้งที่สาม โค้ชก็ส่งเขากลับบ้าน

โรเบิร์ต (Robert) อ้างว่าโค้ชไม่ได้เตือนเขาและโค้ชไม่ยุติธรรม โค้ชกล่าวว่า หากโรเบิร์ต (Robert) ไม่สวมชุดเครื่องแบบและรองเท้า เขาก็จะเล่นไม่ได้

คดีที่ 4

ศิษาทำแบบทดสอบคณิตศาสตร์เสร็จก่อนเวลา เธอรู้สึกเบื่อและเริ่มวาดและเขียนอะไรเล่นในสมุดบันทึกของเธอ ตาของเธอจึงมองไปที่เพื่อนของเธอในแถวถัดไป ในที่สุดเพื่อนคนดังกล่าวก็เห็นศิษาและพูดว่า “กำลังทำอะไรอยู่” ศิษายกสมุดบันทึกของเธอขึ้นและเพื่อนของเธอก็หันมองไปทางเธอ ครูให้ทั้งสองคนสอบตก

ครูอ้างว่าเด็กทั้งสองคนโกงข้อสอบ เด็กทั้งสองอ้างว่าพวกเขาไม่ได้ทำอะไรผิด

ฉันทองการงานจริง ๆ

ฉันทองการงานจริง ๆ ปัญหาคือฉันทอายุแค่ 14 เท่านั้น พอจะมีวิธีที่ทำให้ฉันทสามารถหาเงินได้บ้างไหม

M. F., 14, จอร์เจีย

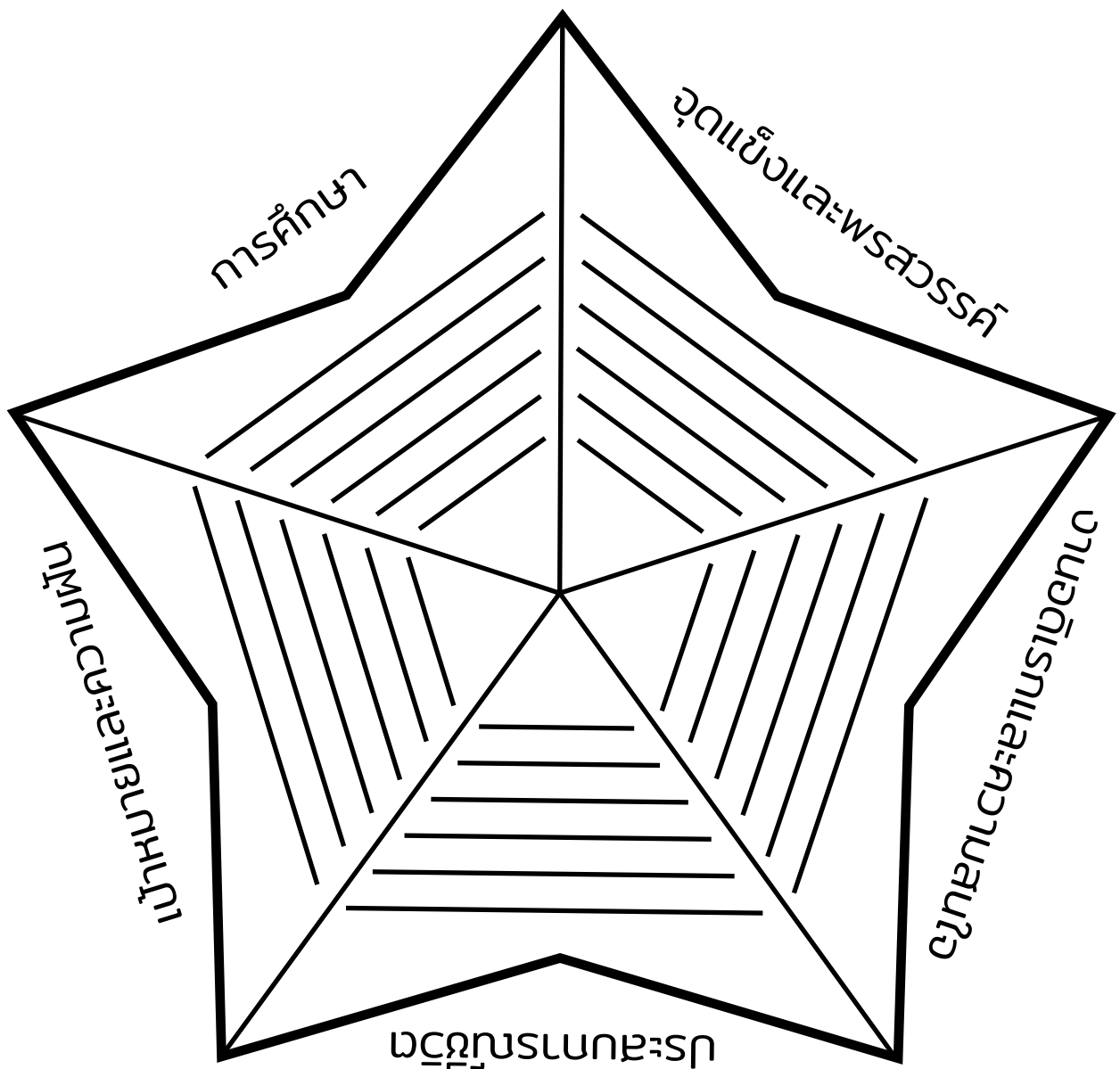
หากคุณอายุต่ำกว่า 16 ปี แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่คุณจะได้รับการทำงาน แต่หากคุณมีความทะเยอทะยานมากและมีความคิดสร้างสรรค์เล็กน้อย คุณก็สามารถเป็นหัวหน้าได้โดยการเริ่มต้นธุรกิจของคุณเอง! ดาริล เบิร์นชไตน์ (Daryl Bernstein) ผู้เขียนหนังสือเกี่ยวกับไอเดียธุรกิจขนาดเล็กเมื่อเขาอายุได้ 15 ปี ในชื่อว่า *Better Than a Lemonade Stand* (Beyond Words Publishing) *แนะนำดังนี้* “ก่อนอื่นให้คิดถึงทักษะและความสนใจของคุณ รักสัตว์หรือเปล่า บางทีธุรกิจการพาสุนัขไปเดินเล่นน่าจะเหมาะกับคุณ ขึ้นเข้าตลาดใช้

ไหม เริ่มบริการปลูกต้นไม้จากนั้น ให้วางแผนเกี่ยวกับสิ่งที่คุณจำเป็นต้องมี (เช่น ที่ตั้งจุกจระและถุงพลาสติกสำหรับคนรับจ้างพาสุนัขเดิน โทรศัพท์สำหรับโทรปลูก) ค่าบริการที่จะเรียกเก็บ และเวลาที่ต้องใช้ในการทำงานดังกล่าว ทำใบปลิวเพื่อโฆษณา แค่นี้คุณก็พร้อมแล้ว” มีเคล็ดลับอื่นอีกไหม ฟังเมื่อผู้ใหญ่รอบตัวคุณเริ่มบ่นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาไม่เคยทำได้เลย ไม่ว่าจะเป็นการห่อของขวัญ การจัดระเบียบอัลบั้มรูป หรือการส่งผ้าซีกแห้ง ก็มีอะไรให้ทำมากมายถ้าคุณต้องการสร้างรายได้จริง ๆ

*พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากนิตยสาร *React*

พลังแห่งดวงดาว

ข้อเท็จจริงส่วนบุคคล:

อภิธานศัพท์

ความรู้สึกสองฝักสองฝ่าย: 1. ไม่แน่ใจหรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ยังไม่ได้ตัดสินใจ 2. การสัมผัสกับความรู้สึกที่ขัดแย้งและตรงข้ามกันที่มีต่อบางคนหรือบางสิ่งในคราวเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับความรักและความเกลียดชัง

คุณค่าส่วนบุคคล: หลักการ มาตรฐาน หรือคุณภาพที่บุคคลพิจารณาว่ามีคุณค่าหรือเป็นที่ต้องการ

โต้เถียง: 1. ถกเถียง โต้แย้ง 2. ตั้งคำถามต่อความจริง สงสัย

มองเห็นภาพ: 1. เพื่อสร้างมโนภาพ 2. นึกภาพในใจ จินตนาการ

แรงกดดันจากเพื่อน: อิทธิพลที่บางคนรู้สึกจากเพื่อนหรือคนที่อยู่ในวัยเดียวกันให้ประพฤติตัวทางใดทางหนึ่ง

สัญญาตัวอย่าง

ข้าพเจ้า (ชื่อของนักเรียน) สมาชิกในชั้นเรียนของ (ชื่อของผู้สอนและชื่อวิชา) ขอแสดงถึงความมุ่งมั่นของข้าพเจ้าต่อโครงการการเรียนรู้ด้วยการบริการที่ชั้นเรียนของเรากำลังจะดำเนินการมา ณ ที่นี้ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของทีมโครงการ ข้าพเจ้ายอมรับข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- เข้าชั้นเรียนตรงเวลาเพื่อเพิ่มเวลาทำงานโครงการของเราให้มากที่สุด
- ทำงานในโครงการและงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง
- ทำงานให้เสร็จทันเวลาและทำให้สุดความสามารถของข้าพเจ้า
- รักษาความมุ่งมั่นที่มีต่อโครงการทั้งหมด
- ทำงานในโครงการต่อเนื่องจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ หรือจนกว่าทีมจะเห็นร่วมกันว่างานดังกล่าวเสร็จสิ้น

ลงนามเมื่อ _____

วันที่

ลายมือชื่อของนักเรียน

ลายมือชื่อของผู้สอน

ลายมือชื่อของพยาน

คู่มือการเรียนรู้ด้วยการบริการและ รายการตรวจสอบ

การเลือกโครงการ

- กำหนด “การเรียนรู้ด้วยการบริการ” ให้นักเรียน
- กระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนมีส่วนร่วม
- ช่วยนักเรียนเลือกหัวข้อโครงการ

การสร้างแผนปฏิบัติงานและการเตรียมตัวสำหรับโครงการ

- กำหนด “แผนปฏิบัติงาน” และอธิบายเหตุผลที่ควรจัดทำแผน
- อธิบายว่าควรมีข้อมูลใดบ้างในแผนปฏิบัติงาน
- ให้นักเรียนทำความเข้าใจกับวิธีต่าง ๆ ในการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการบริการ
- จัดระเบียบการค้นคว้าของนักเรียน
- ให้นักเรียนเขียนสัญญาโครงการ
- จัดระเบียบการทำงานของนักเรียนโดยจัดทีมโครงการหรือกลุ่มงาน
- ช่วยนักเรียนเขียนแผนปฏิบัติงาน
- ช่วยนักเรียนในการสร้างลำดับเวลา/ผังงานของโครงการ
- ให้นักเรียนส่งแผนเพื่อขออนุมัติจากผู้รับผิดชอบโครงการ
- เตรียมความพร้อมให้นักเรียนจัดทำงานนำเสนอเกี่ยวกับโครงการ
- ช่วยให้นักเรียนปรับแผนปฏิบัติงานของตนให้ดียิ่งขึ้น หากจำเป็น
- แนะนำนักเรียนขณะพวกเขาทำตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับโครงการ
- อธิบายถึงความสำคัญของวิธีการและวิธีการในการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนขณะที่พวกเขาทำงานเพื่อให้โครงการเสร็จสมบูรณ์
- อธิบายแนวคิดและความสำคัญของการมีจริยธรรมที่แข็งแกร่งในการทำงาน
- อธิบายข้อควรพิจารณาที่สำคัญที่นักเรียนอาจต้องเผชิญขณะทำงานในโครงการ

การดำเนินการตามโครงการ

- เตือนให้นักเรียนตรวจสอบและตรวจสอบซ้ำเพื่อให้แน่ใจว่าได้ทำงานทั้งหมดในโครงการของตนแล้ว
- ช่วยนักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับปัญหาของโครงการที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่สำคัญ
- อธิบายเกี่ยวกับโครงการให้นักเรียนเข้าใจและสร้างวาระการประชุมประจำวันของโครงการ
- สนับสนุนนักเรียนขณะทำงานในโครงการการเรียนรู้ด้วยการบริการให้เสร็จ
- ฉลอง

การประเมินตนเองและการประเมินโดยสาธารณะ

- อธิบายว่าการประเมินตนเองคืออะไร และเหตุใดจึงมีประโยชน์
- อธิบายว่าการประเมินตนเองควรประกอบด้วยอะไรบ้าง
- ให้นักเรียนทำการประเมินตนเองเกี่ยวกับงานโครงการของพวกเขา
- อธิบายว่าการประเมินผลโดยทั่วไปคืออะไร และเหตุใดจึงมีประโยชน์
- อธิบายว่าการประเมินโดยสาธารณะควรประกอบด้วยอะไรบ้าง
- ให้นักเรียนประเมินการทำงานของตนแบบสาธารณะ ประเมินผลกระทบของโครงการที่มีต่อนักเรียนและชุมชน

เอกสารติดตาม

ชื่อ:

วันที่ปัจจุบัน:

หัวข้อโครงการ:

ชื่อ	งาน	วันที่ เป้าหมาย	วันที่ ตามจริง	ความคิดเห็น

บันทึกตัวอย่าง

ถึง: คุณกริมส์ (Grimes)
จาก: ทีม PlayWriting
ตอบกลับ: รายงานความคืบหน้าประจำสัปดาห์
วันที่: 22 มีนาคม

ในสัปดาห์นี้ทีมงานของเราได้ทำงานต่อไปจนสำเร็จลุล่วง

- เขียนบทร่างที่สองของละครบทที่สอง
- ตรวจสอบบทแรก ซึ่งเสร็จสมบูรณ์แล้ว
- พบกับทีมวิจัยเพื่อพูดคุยถึงคำถามต่อไปนี้ ซึ่งเรายังต้องการคำตอบเกี่ยวกับละครบทสุดท้าย
 - ปลายสายพันธุ์ใดที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศของอุทยาน
 - การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างไร

เรามีความท้าทายต่อไปที่ต้องเอาชนะ

- ห้องบรรยายของโรงเรียนประถมถูกจองในวันที่เราวางแผนไว้ว่าจะจัดการแสดงของเรา
- เรายังไม่มีกล่องกระดาษแข็งที่จะใช้สำหรับทิวทัศน์

สัปดาห์หน้า เราวางแผนที่จะทำงานต่อไปให้เสร็จสิ้น

- เขียนฉบับร่างแรกของการละครบทที่สามและบทสุดท้าย
- ตรวจสอบบทร่างที่สองให้เสร็จ
- จัดตารางเวลาอีกครั้งสำหรับห้องบรรยายในโรงเรียนประถม โดยตรวจสอบลำดับเวลา
- ติดต่อร้านค้าในท้องถิ่นและโรงงานรีไซเคิลเพิ่มเติมเพื่อขอลังกระดาษแข็ง